

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO

Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana

T: 01 478 83 30

F: 01 478 83 31

E: gp.mju@gov.si

www.mju.gov.si

Številka: IPP 007-109/2019/57
Ljubljana, 9. julij 2019
EVA: 2019-3130-0009
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na seji dne sprejela naslednji sklep: Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije. Stojan Tramte GENERALNI SEKRETAR
PRILOGA: ☐ predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (EVA 2019-3130-0009)
Prejmejo: ☐ Državni zbor Republike Slovenije, Šubičeva 4, Ljubljana, ☐ Ministrstvo za javno upravo, Tržaška 21, Ljubljana, ☐ Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, Mestni trg 4, Ljubljana.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
– Rudi Medved, minister, – Leon Behin, državni sekretar, – Sašo Matas, generalni direktor Direktorata za javno naročanje, – mag. Urška Skok Klima, vodja Sektorja za sistem javnega naročanja.
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
Pri pripravi gradiva niso sodelovali zunanji strokovnjaki.
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
– Rudi Medved, minister, – Leon Behin, državni sekretar, – Sašo Matas, generalni direktor Direktorata za javno naročanje, – mag. Urška Skok Klima, vodja Sektorja za sistem javnega naročanja.

5. Kratek povzetek gradiva:

Cilj predlaganega zakona je zagotovitev učinkovitega pravnega varstva zoper kršitve v postopkih javnega naročanja, zlasti pa zagotoviti povečanje neodvisnosti in strokovnosti organa pravnega varstva v postopkih javnega naročanja, to je Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljnjem besedilu: DKOM), in povečanje učinkovitosti pravnega varstva večjih projektov. Cilj predlaganega zakona je tudi ureditev sodnega varstva zoper odločitve DKOM.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA/NE
b)	uskklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA/NE
c)	administrativne posledice	DA/NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA/NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/NE
e)	socialno področje	DA/NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none">– nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja– razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna– razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	DA/NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

S predlogom zakona se povečuje število članov DKOM, in sicer za dva dodatna člana, za katera je predviden 56. plačilni razred. Strošek delodajalca za plače in materialne stroške na letni ravni za dve osebi znaša okvirno 120.000 EUR.

Ureditev drugostopenjskega odločanja v upravnem sporu zoper odločitve DKOM v primeru nezakonite odločitve bo povzročila večjo obremenjenost Upravnega sodišča RS. Zaradi večjega pripada zadev bo predvidoma potrebna zaposlitev/obremenitev enega dodatnega sodnika, povečali se bodo materialni stroški dela in stroški dela sodnega in strokovnega osebja (okvirno 100.000 EUR letno).

V tem trenutku ni mogoče dati natančnejše številčne ocene finančnih sredstev za državni proračun, saj DKOM letno obravnava povprečno 300 zahtevkov za revizijo, ni pa mogoče realno oceniti, koliko zadev se bo nadaljevalo v upravnem sporu. Glede na izkušnje drugih držav članic Evropske unije pa je mogoče pričakovati, da bo sproženih med 20 in 25 sporov letno.

Obveznosti za druga javnofinančna sredstva ne bodo nastale.

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna		+ 220.000 EUR		
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
<ul style="list-style-type: none"> – prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, – odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov, – obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov. 				

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

DA/NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: **DA/NE**
- Združenju občin Slovenije ZOS: **DA/NE**
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: **DA/NE**

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- večinoma.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA/NE

Datum objave: 10. 5. 2019

V razpravo so bili vključeni:

strokovna in širša javnost, Gospodarska zbornica Slovenije, Obrtniško-podjetniška zbornica Slovenije, Inženirska zbornica Slovenije, Skupnost občin Slovenije, Združenje mestnih občin Slovenije, Združenje občin Slovenije, Komisija za preprečevanje korupcije, Računsko sodišče Republike Slovenije, Državna revizijska komisija, Javna agencija RS za varstvo konkurence, Vrhovno sodišče Republike Slovenije, Upravno sodišče, Sodni svet, Državno odvetništvo in vsa ministrstva in vladne službe.

Mnenja, predloge, pripombe so dali: Hidroelektrarna na Spodnji Savi, d.o.o., Skupnost občin Slovenije, Mestna občina Ljubljana, Ministrstvo za kulturo, Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za notranje zadeve, Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, Ministrstvo za zunanje zadeve, Ministrstvo za obrambo, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, Ministrstvo za finance, Ministrstvo za pravosodje, Ministrstvo za infrastrukturo, DARS d.d., Državno odvetništvo, Državna revizijska komisija, Komisija za preprečevanje korupcije, Sodni svet, Upravno sodišče Republike Slovenije, Vrhovno sodišče Republike Slovenije, Klub slovenskih podjetnikov – GIZ, Avbreht, Zajc in partnerji, odvetniška družba o.p., d.o.o., Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije in 2TDK, družba za razvoj projekta, d.o.o.

Predlogi in pripombe so bili večinoma upoštevani, pri čemer so bili upoštevani vsi predlogi in pripombe, ki niso v nasprotju z ustavno in pravnosistemsko ureditvijo Republike Slovenije, zakonodajo EU ali predlaganimi rešitvami zakona.

Bistvena nerešena vprašanja: /

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva. Gradivo je bilo v javni razpravi od 10. 5. 2019 do 10. 6. 2019.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA/NE
---	--------------

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA/NE
---	--------------

Rudi Medved
MINISTER

PRILOGE:

- predlog sklepa Vlade Republike Slovenije (priloga 1),
- spremni dopis gradiva, namenjenega izvedbi notranjih postopkov pred odločitvijo na seji Vlade Republike Slovenije (priloga 2),
- predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (priloga 3),
- izjava o skladnosti (priloga 4),
- korelacijska tabela (priloga 5),
- povzetek presoje vplivov predpisa na gospodarstvo (priloga 6).

Številka:
Ljubljana,

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na seji dne sprejela naslednji sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

Stojan Tramte
GENERALNI SEKRETAR

PRILOGA:

- predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (EVA 2019-3130-0009)

Prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije, Šubičeva 4, Ljubljana,
- Ministrstvo za javno upravo, Tržaška 21, Ljubljana,
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, Mestni trg 4, Ljubljana.

PREDLOG

**ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PRAVNEM VARSTVU V POSTOPKIH
JAVNEGA NAROČANJA**

I. UVOD

Statistični podatki kažejo, da je v letu 2017 javna naročila oddalo 2089 naročnikov, obseg vseh javnih naročil, oddanih v letu 2017, pa znaša 4.757.548.297 EUR. Delež javnih naročil v letu 2017 v BDP je tako znašal 10,99 % oz. povedano drugače, v letu 2017 javna naročila predstavljajo 51,96 % odhodkov proračuna Republike Slovenije. Z vidika pravnega varstva pa je pomemben podatek, da se je v letu 2017 v Sloveniji oddalo 6.398 naročil v 15.844 sklopih, pri čemer je bilo vloženih 291 zahtevkov za revizijo. Manj kot 2-odstotno število pritožb na različne sklope kaže tudi na to, da v sistemu ni večjih anomalij. Opaziti pa je mogoče, da je precej večji pripad zahtevkov za revizijo pri naročilih najvišjih vrednosti, kjer je pri okoli 20 % teh naročil sprožena zahteva po pravnem varstvu.

Leta 2011 je začel veljati Zakon o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, 43/11), s katerim je bil v naš pravni red prenesen poglavitni del Direktive Evropskega parlamenta in Sveta št. 2007/66/ES z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede vprašanja izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (UL L št. 335 z dne 20. 12. 2007, str. 31; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2007/66/ES), in del Direktive 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES (UL L št. 216 z dne 20. 8. 2009, str. 76; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/81/ES) glede zagotavljanja učinkovitih revizijskih postopkov oddaje javnih naročil na področju obrambe in varnosti. Z njim je bilo pravno varstvo v postopkih javnega naročanja urejeno na novo, in sicer v predrevizijskem postopku, ki poteka pred naročnikom, ter v revizijskem postopku, ki poteka pred Državno revizijsko komisijo za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljnjem besedilu: DKOM). Za najhujše kršitve pa je mogoče pravno varstvo (ničnost) uveljavljati tudi v sodnem postopku pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 63/13), ki je bil sprejet leta 2013, se je povečala učinkovitost javnega naročanja s tem, da sta bila odpravljena ugotavljanje in odprava nepravilnosti, ki glede na predmet naročanja in postopek izbire dobavitelja oziroma izvajalca niso bistvene ter zaradi katerih osebe, zainteresirane za dodelitev javnega naročila, niso oziroma ne bi mogle biti oškodovane. Določena je bila tudi prednostna obravnava zahtev za pravno varstvo zoper kršitve pri oddaji javnih naročil, ki so sofinancirana iz evropskih sredstev, in jasneje je bil določen način odmere takse za predrevizijski in revizijski postopek.

Leta 2015 je bil sprejet Zakon o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15), ki je začel veljati aprila 2016 in ki poenostavlja postopke javnega naročanja ter zmanjšuje administrativna bremena za sodelovanje pri javnem naročanju in zagotavlja večjo prožnost pri oddaji javnih naročil, večjo preglednost, gospodarnost in učinkovitost, prav tako pa spodbuja trajnostno, predvsem okoljsko manj obremenjujoče, socialno in inovativno javno naročanje. Pri tem je ključnega pomena tudi zagotovitev informacijsko podprtega okolja za izvajanje elektronskega javnega naročanja v vseh fazah, s čimer so zaradi nižjih stroškov in porabe časa ter kadrovskega virov razbremenjeni tako naročniki kakor tudi ponudniki. Zakon o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18; v nadaljnjem besedilu: ZJN-3)

je kot posledico prenosa novih direktiv s področja javnega naročanja, tj. Direktive Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 65; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/24/EU) in Direktive 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev, ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 243; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/25/EU) uvedel tudi določene nove vrste postopkov javnega naročanja, preimenovanje določenih postopkov in nabor storitev, za katere se uporablja milejši režim naročanja (namesto nekdanjih t. i. storitev s Seznama storitev B ZJN-3 uvaja pojem »posebne in druge socialne storitve«). Takrat veljavni Zakon o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja se je v določenih delih skliceval na poimenovanja posameznih postopkov ali nabor določenih storitev, ki so se z začetkom veljavnosti ZJN-3 spremenili, zaradi česar je bilo treba omenjeni zakon uskladiti z ZJN-3.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 60/17; v nadaljnjem besedilu: ZPVPJN-B) so bile v sistem pravnega varstva dodane rešitve, ki skrajšujejo trajanje postopka in znižujejo administrativna bremena ter stroške vseh soudeleženi subjektov, in sicer z informatizacijo postopka pravnega varstva z vzpostavitvijo portala eRevizija za izmenjavo informacij in dokumentov med naročnikom, vlagateljem, izbranim ponudnikom in DKOM ter drugimi sodelujočimi v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku. Dodatno so se jasneje opredelile takse za predrevizijski, revizijski in pritožbeni postopek, z zakonsko ureditvijo občne seje se je zagotovila enotnost odločanja DKOM, primerneje in bolj natančno je bila urejena ustna obravnava, ki jo lahko skliče DKOM, da se pravilno in popolno ugotovi dejansko stanje, namesto časovno neomejene možnosti uveljavljanja ničnosti pa se je uvedlo časovno omejeno uveljavljanje izpodbojnosti pogodbe.

Slovenska ureditev je sicer skladna tako s pravom EU kot tudi ustavnoskladna (o skladnosti sistema pravnega varstva v javnih naročilih je presojalo Ustavno sodišče v zadevi U-I-169/00). Vse direktive s področja javnega naročanja so bile prenesene v celoti in v skladu z evropskim pravnim redom. Tudi Evropska komisija se je izrekla, da nima vzroka za dvom v sodno pristojnost DKOM (dokument št. MARKT C3/JKC/ff (2010) 29686 z dne 21. 1. 2010), enako sodišče EU, ki je v sodbi v zadevi C-296/15 (Medisanus, d. o. o. proti Splošni bolnišnici Murska Sobota) 8. junija 2017 v okviru vprašanja za predhodno odločanje v 38. točki zapisalo, da DKOM izpolnjuje merila za to, da jo je mogoče šteti za »sodišče države članice« v smislu 267. člena PDEU oz. za sodno telo.

Komisija sicer poudarja težnjo po večji neodvisnosti imenovanja DKOM, kar je bilo naslovljeno že z ZPVPJN-B, kjer je bilo predlagano, da izbor primernih kandidatov opravi predsednik Republike Slovenije, rešitev pa v zakonodajnem postopku ni bila podprta.

Kot izhaja iz sodne prakse Sodišča EU in uvodnih pojasnil Direktive 2007/66/ES, morajo države zagotoviti učinkovita in hitra pravna sredstva zoper odločitve naročnikov. Tudi Ustavno sodišče Republike Slovenije (Odločba U-I-238/07-52 z dne 2. 4. 2009, Uradni list RS, št. 32/09) je že zavzelo stališče, da je glavni cilj postopka revizije javnega naročila zagotoviti spoštovanje načel in pravil javnega naročanja in ne varstvo upravičenja posameznika, da bi bil v postopku javnega naročanja izbran kot najugodnejši ponudnik. Pravila javnega naročanja varujejo ponudnika, hkrati pa omejujejo naročnika pred samovoljnim ravnanjem. Končni cilj zakonodaje o javnem naročanju, vključno z Zakonom o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11, 60/11 – ZTP-D, 63/13, 90/14 – ZDU-11 in 60/17; v nadaljnjem besedilu: ZPVPJN), je, da sta oddaja in izvedba javnega naročila hitri in učinkoviti, saj se z javnim naročanjem zagotavljajo blago, storitve in gradnje, potrebne za opravljanje nalog javnega sektorja. To je tudi cilj predlaganih sprememb in dopolnitev Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja, zlasti pri večjih projektih, hkrati pa se zagotavlja večja zakonitost in neodvisnost odločanja. Poleg navedenega pa je Slovenija edina država članica EU, ki v postopkih javnega naročanja doslej nima zagotovljenega polnega (četudi omejenega) sodnega varstva, temveč se

pravno varstvo konča z odločitvijo DKOM, torej specializiranega organa s statusom tribunala. Uvedba ureditve druge stopnje, zlasti zaradi zagotavljanja večje pravne varnosti oz. višjega standarda varovanja pravic in sodnega vzpostavljanja pravnih standardov, je dodaten cilj predlaganih sprememb.

2. CILJI, NAČELA IN POGLABITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predlaganega zakona je zagotovitev učinkovitega pravnega varstva zoper kršitve v postopkih javnega naročanja, zlasti pa zagotoviti povečanje neodvisnosti in strokovnosti organa pravnega varstva v postopkih javnega naročanja, to je DKOM, in povečanje učinkovitosti pravnega varstva večjih projektov. Cilj predlaganega zakona je tudi ureditev sodnega varstva zoper odločitve DKOM.

2.2 Načela

Postopki pravnega varstva zoper kršitve pri oddaji javnih naročil temeljijo na načelih zakonitosti, hitrosti in učinkovitosti, dostopnosti, kontradiktornosti in javnosti. Z uresničevanjem teh načel se zagotavlja spoštovanje temeljnih načel javnega naročanja (načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, zagotavljanja konkurence med ponudniki, preglednosti javnega naročanja, enakopravne obravnave ponudnikov ter sorazmernosti), ki se odraža zlasti v gospodarni in pregledni rabi javnih sredstev ter preprečevanju dajanja neutemeljene prednosti posameznim osebam, zainteresiranim za dodelitev javnega naročila. Predlog tega zakona z rešitvami, predstavljenimi v nadaljevanju, ne posega v temeljna načela veljavnega zakona, temveč prispeva k večjemu upoštevanju in izvajanju teh načel.

2.3 Poglavitne rešitve

S predlogom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja se povečuje neodvisnost in strokovnost organa pravnega varstva v postopkih javnega naročanja, to je DKOM, povečuje učinkovitost pravnega varstva večjih projektov in uvaja sodno varstvo zoper odločitve DKOM. Poglavitne rešitve predloga zakona, ki so natančneje predstavljene v nadaljevanju, so:

- večja neodvisnost DKOM z določitvijo drugačnega načina imenovanja članov in predsednika DKOM prek neodvisnega telesa,
- povečanje števila članov DKOM in zaostritev pogojev za imenovanje,
- določitev roka, v katerem mora naročnik sprejeti novo odločitev v primeru uspešnega zahtevka za revizijo,
- prednostna obravnava večjih projektov v revizijskem postopku,
- presojanje zgolj bistvenih kršitev, ki imajo dejanski vpliv na postopek javnega naročila,
- dopustitev upravnega spora zoper odločitve DKOM.

a) Povečanje neodvisnosti DKOM:

V skladu z veljavnim ZPVPJN je DKOM kot specializirani organ za odločanje v revizijskem postopku poseben, neodvisen in samostojen državni organ, ki odloča o zakonitosti oddaje javnih naročil na vseh stopnjah postopka javnega naročanja. Ima predsednika ali predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik) in štiri člane ali članice (v nadaljnjem besedilu: član), katerih mandat traja osem let in so lahko ponovno imenovani ter imajo status državnega funkcionarja. Imenuje in razrešuje jih Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: DZ RS) na predlog svoje komisije, pristojne za mandate in volitve. Pristojna komisija objavi razpis, v katerem navede, da morajo kandidati izpolnjevati pogoje iz ZPVPJN ter za dokazovanje priložiti vsa dokazila (ni pozivov k dopolnitvi niti pridobivanja podatkov iz uradnih evidenc), po prejemu prijav pa preveri, ali kandidati za predsednika oziroma člane izpolnjujejo

pogoje za imenovanje. Pri tem komisija kandidate izbira le na podlagi pregleda vlog, in sicer tako, da določene kandidate izmed tistih, ki izpolnjujejo pogoje, predlaga v glasovanje DZ RS. Pri tem pa pristojna komisija ne opravi razgovorov s kandidati in prav tako ne presoja njihove strokovnosti in osebne primernosti.

S predlaganimi spremembami se ureja drugačen način imenovanja predsednika in članov DKOM, ki bo odslej potekal na način, primerljiv z neodvisnostjo presoje kandidatov za državne odvetnike in sodniška mesta, hkrati pa tudi z vidika neodvisnosti ne odstopa od načina imenovanja drugih primerljivih funkcij (npr. predsednik Komisije za preprečevanje korupcije, predsednik Računskega sodišča Republike Slovenije). Tako bosta v postopek imenovanja vključeni tudi potrebna neodvisna, strokovna presoja kandidatov in vsebinska presoja izpolnjevanj pogojev, ki jih za zasedbo položaja določa zakon. V posebno neodvisno komisijo bo člane v imenovanje predlagal Sodni svet. Imenovana komisija bo opravila pregled vlog oziroma kandidatur, opravila razgovore in pripravila zavezujoče mnenje o strokovnosti kandidatov in izpolnjevanju pogojev. Mnenje bo komisija poslala v DZ RS, ki bo opravil imenovanje članov in predsednika.

b) Povečanje števila in zaostritev pogojev za imenovanje funkcionarjev DKOM:

V skladu z veljavnim ZPVPJN je DKOM kot specializirani organ za odločanje v revizijskem postopku poseben, neodvisen in samostojen državni organ, ki odloča o zakonitosti oddaje javnih naročil na vseh stopnjah postopka javnega naročanja. Ima predsednika in štiri člane, katerih mandat traja osem let in so lahko ponovno imenovani ter imajo status državnega funkcionarja.

Z namenom, da se zagotovi povečanje rotacije zadev, večja neodvisnost in strokovnost ter posledično številčno zadostna sestava za vsebinsko primerno in učinkovitejše obvladovanje najzahtevnejših postopkov, tudi v povezavi z določitvijo prednostne obravnave zahtevnejših projektov in glede na dejstvo, da v skladu z zakonom, ki ureja podeljevanje nekaterih koncesij, tudi ti postopki zapadejo pod pravno varstvo, ki ga ureja ZPVPJN, se povečuje število funkcionarjev na sedem, tako da bo DKOM imela predsednika in šest članov. Za vse funkcionarje se predlaga višja minimalna starost kot pogoj za imenovanje (35 let) in najmanj devet let delovnih izkušenj (namesto sedanjih šest) s področja javnega naročanja. Zlasti zahtevane delovne izkušnje so primerljive s pogoji za višje sodnike, kot jih določa zakon, ki ureja sodniško službo.

c) Ureditev razlogov in načina razrešitve funkcionarjev:

ZPVPJN sicer že določa razloge za predčasno razrešitev predsednika in članov DKOM, ne določa pa organa, pristojnega za podajo predloga razrešitve v DZ RS. S predlaganimi spremembami in dopolnitvami ZPVPJN se tako, kot je pojasnjeno zgoraj, ustanavlja *sui generis* komisija za presojo ustreznosti kandidatov, ki pa bo imela pristojnost tudi za podajo mnenja glede razlogov in okoliščin za razrešitev. Poleg tega se jasneje urejajo razlogi za razrešitev, ki so vsebinsko urejeni primerljivo razlogom, kot ti veljajo za sodnike.

d) Prednostna obravnava večjih projektov in določitev roka za sprejem nove odločitve:

V letu 2017 se je v Sloveniji oddalo 6.398 naročil v 15.844 sklopih, pri čemer je bilo vloženih 291 zahtevkov za revizijo. Manj kot 2-odstotno število pritožb na različne sklope kaže tudi na to, da je sistem dobro urejen, vprašanja se pojavljajo z izvedbo v praksi. Danes je vseh revizijskih zahtevkov na letni ravni sicer skoraj za polovico manj kot pred nekaj leti, vendar ocenjujemo, da rokov za odločanje, ki jih DKOM-u že določa zakon (in znaša 15 dni z možnostjo podaljšanja za dodatnih 15), zaradi zagotavljanja kakovosti odločanja ni primerno dodatno skrajševati. Predlog zakona pa zahtevne projekte, katerih ocenjena vrednost znaša 10 mio EUR ali več, ureja na način, da se tudi ti enako kot

projekti, ki so sofinancirani iz evropskih sredstev, obravnavajo prednostno.

ZJN-3 določa, da mora naročnik odločitev o oddaji javnega naročila sprejeti v 90 dneh od roka za oddajo ponudb. V primeru revizijskega postopka, v katerem DKOM razveljavi naročnikovo odločitev, ki se nanaša na odločitev o oddaji naročila, pa zakon eksplicitno ne določa roka za sprejem nove odločitve, zato se smiselno uporablja 90-dnevni rok, saj v teh primerih DKOM odločitev razveljavi in vrne zadevo v ponovno odločanje, torej v čas prejema ponudb. Zaradi pospešitve izvedbe postopkov predlog zakona določa tudi rok, v katerem mora naročnik sprejeti novo odločitev (60 dni).

e) presojanje zgolj bistvenih kršitev, ki imajo dejanski vpliv na postopek

Zaradi potencialnih in dejanskih zlorab pravnega varstva, kar ima za posledico dolgotrajnost postopkov in tudi pravno negotovost, predlog zakona določa, da vlagatelj ne more navajati istih kršitev v tem postopku, ponovljenem ali tudi nadaljevanem, če je zahtevek že vložil in nato umaknil, ali je bilo o kršitvi že odločeno, prav tako ne more navajati kršitev v istem, ponovljenem ali nadaljevanem postopku, če je za kršitev vedel ali bi lahko vedel ob vložitvi že prvega zahtevka. S tem se želi preprečiti zloraba pravice do pravnega varstva in slediti načelu hitrosti in učinkovitosti postopkov javnega naročanja in postopkov pravnega varstva.

f) polno sodno varstvo

Zaradi zagotavljanja večje pravne varnosti in enotnosti odločanja predlog zakona ureja možnost sprožitve upravnega spora zoper odločitev DKOM. Tožba na Upravnem sodišču je mogoča v 15 dneh od vročitve odločitve DKOM, ki pa zaradi zagotavljanja hitrosti in učinkovitosti v postopkih javnega naročanja nima suspenzivnega učinka. Upravno sodišče, ki bo vodilo postopek v skladu z zakonom, ki ureja upravni spor, bi tako lahko izdalo sodbo na podlagi ugotovitvene tožbe, pri čemer začasna odredba ne bi bila dovoljena. Ne glede na siceršnjo ustavno skladnost obstoječe rešitve, ki je skladna tudi s pravom EU, se ocenjuje, da bi bilo tako z vidika etike kot tudi pravnih standardov primerno zagotoviti polno pravno varstvo tudi v slovenskem sistemu pravnega varstva v postopkih javnega naročanja, saj bo to dolgoročno prispevalo k izboljšanju pravne kulture in zaupanju v sam sistem javnega naročanja.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima neposredne finančne posledice za državni proračun, ki pa še niso vključena v finančne načrte proračunskih uporabnikov in jih bo v predvidenem obsegu treba zagotoviti v okviru njihovih finančnih načrtov. Treba bo zagotoviti sredstva za delo dveh dodatnih članov DKOM in sredstva za delovanje Upravnega sodišča RS, saj bo uvedba drugostopenjskega odločanja v upravnem sporu zoper odločitve DKOM povzročila večjo obremenjenost tega sodišča. Predvideva se, da bo potrebnih okoli 220.000 EUR letno (okoli 120.000 EUR na proračunski postavki DKOM in okoli 100.000 EUR letno na proračunski postavki Vrhovnega sodišča RS). V tem trenutku ni mogoče dati natančnejše številčne ocene finančnih sredstev za državni proračun, saj DKOM letno obravnava povprečno 300 zahtevkov za revizijo, ni pa mogoče realno oceniti, koliko zadev se bo nadaljevalo v upravnem sporu. Zgolj na podlagi izkušenj drugih držav članic ocenjujemo, da bo teh sporov od 20 do 25 na letni ravni.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Na podlagi predloga zakona se poraba proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun sprejet, ne bo povečala.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predpisi Evropske unije, ki urejajo področje predloga zakona:

- Direktiva Sveta št. 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L št. 395 z dne 30. 12. 1989, str. 33), zadnjič spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta št. 2007/66/ES z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede vprašanja izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (UL L št. 335 z dne 20. 12. 2007, str. 31), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 89/665/EGS),
- Direktiva Sveta št. 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju (UL L št. 76 z dne 23. 3. 1992, str. 14), zadnjič spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta št. 2007/66/ES z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede vprašanja izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (UL L 335 št. z dne 20. 12. 2007, str. 31), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 92/13/EGS), in
- Direktiva 2009/81/ES.

Zakonodaja Evropske unije dopušča, da države članice Evropske unije pravno varstvo zoper kršitve v postopkih javnega naročanja uredijo samostojno. Zaradi tega se ureditev sistema pravnega varstva v teh državah zelo razlikuje. V večini držav članic Evropske unije so za odločanje o kršitvah pri oddaji javnih naročil pristojna sodišča, in sicer bodisi upravna bodisi civilna. Mnoge države članice so sistem pravnega varstva uredile tako, da potekajo postopki pravnega varstva najprej pred posebnimi neodvisnimi organi, šele nato pred sodišči. Glede na navedeno so tudi nadomestila za vodenje postopkov pravnega varstva urejena zelo različno. V večini drugih držav članic Evropske unije je višina takse, ki jo morajo vplačati vlagatelji zahteve za pravno varstvo, odvisna od več dejavnikov, npr. vrednosti javnega naročila, vrste predmeta javnega naročanja (blago, storitve ali gradnje), vrste in teže kršitve naročnika, vrste odločitve naročnika, ki se izpodbija, števila očitanih kršitev.

Evropska komisija je izvedla tudi oceno učinkovitosti Direktive 89/665/EGS in Direktive 92/13/EGS, kakor sta bili spremenjeni z Direktivo 2007/66/ES glede revizijskih postopkov na področju javnih naročil. Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu je bilo sprejeto 24. januarja 2017, iz njega pa izhaja, da je cilj teh direktiv zagotoviti, da bi na podlagi najnižjih revizijskih standardov EU gospodarski subjekti po vsej EU imeli dostop do hitrih in učinkovitih pravnih postopkov za povrnitev škode v primerih oddaje naročil, ki po njihovem mnenju pomenijo kršitev direktiv o javnih naročilih. Direktivi o pravnih sredstvih sta zato zelo pomembni sestavini področja javnih naročil in edinstveni primer zakonodaje EU, ki omogoča popolno uveljavljanje pravic EU na državni ravni.

Direktivi o pravnih sredstvih omogočata uporabo pravnih sredstev tako pred podpisom pogodbe (predpogodbena pravna sredstva) kakor tudi po njem (pravna sredstva po sklenitvi pogodbe). Predpogodbena pravna sredstva vključujejo pravico do začasnih ukrepov, obvezno obdobje mirovanja med odločitvijo o oddaji naročila in sklenitvijo pogodbe ter zahtevo za razveljavitev postopka oddaje naročila, dokler se preiskuje pritožba za preprečitev oddaje naročila. Cilj pravnih sredstev po sklenitvi pogodbe je razglasitev obstoječe pogodbe za neveljavno oziroma zagotovilo kompenzacije (zlasti nadomestil za škodo) prizadetim strankam po podpisu zadevne pogodbe. Druge ključne sestavine direktiv o pravnih sredstvih so samodejno obveščanje ponudnikov o razlogih za njihovo neuspešnost, roki za vložitev zahtevkov in alternativne kazni (tj. skrajšanje trajanja pogodbe ali odreditev glob) v

primerih, ko uveljavljanje neveljavnosti ni primerno.

Kot izhaja iz omenjenega poročila, so vse države članice direktivi o pravnih sredstvih v celoti prenesle v svoje domače zakonodaje. Države članice so glede na minimalno uskladitev, ki je bila dosežena z direktivama o pravnih sredstvih, sprejele svoja pravila z različnimi področji uporabe in značilnostmi, pri čemer so upoštevale ustrezne pravne tradicije. Kot posledica tega so bili v posameznih državah članicah ustanovljeni različni revizijski organi. V 14 državah članicah delujejo upravni revizijski organi za javna naročila, ki so specializirani ali pa ne. V drugih državah članicah je za revizijo postopkov javnih naročil odgovoren obstoječi sodni revizijski organ. Vse države članice zahtevajo, da je revizijski postopek na voljo vsakomur, ki ima ali bi lahko imel interes za pridobitev določenega naročila in ki je bil ali bi lahko bil oškodovan zaradi domnevne kršitve.

V vseh državah članicah imajo določbe za tri obvezne vrste pravnih sredstev (začasni ukrepi, razveljavitev sprejetih odločitev in nadomestila za škodo), vendar se njihovi pristopi močno razlikujejo glede na njihove pravne tradicije.

Glede drugih ključnih sestavin direktiv o pravnih sredstvih je položaj, kot izhaja iz omenjenega poročila zgoraj, naslednji:

- V vseh državah članicah je določeno, da so ponudniki ob odločitvi o oddaji naročila samodejno obveščeni o razlogih za svojo neuspešnost.
- Vse države članice upoštevajo najkrajše obdobje mirovanja, kot ga zahtevata direktivi o pravnih sredstvih. V številnih primerih pa je bilo opredeljeno obdobje mirovanja daljše od najkrajšega, ki ga določata navedeni direktivi.
- Vse države članice predvidevajo neveljavnost v primerih, ko javni naročnik oziroma naročnik odda naročilo brez predhodne objave obvestila o naročilu v programu TED, kadar to v skladu z direktivami o javnih naročilih ni dovoljeno. Večina držav članic je v svojo zakonodajo prenesla določbe o obvestilu o prostovoljni predhodni preglednosti, ki javnim naročnikom oziroma naročnikom omogoča, da se izognejo kazni neveljavnosti. Na podlagi informacij, dostopnih v programu TED, je bila uporaba tega obvestila od leta 2010 dokaj ustaljena, objavljenih pa je bilo okoli 10.000 obvestil letno.
- Večina držav članic glede rokov za vložitev zahtevkov za predpogodbena pravna sredstva upošteva direktive o pravnih sredstvih in določa roke, ki izražajo najkrajše obdobje mirovanja. V nekaterih primerih pa je določeno daljše obdobje.
- Številne države članice glede rokov za zahtevke za neveljavnost uporabljajo natančno take roke, kot jih določata direktivi o pravnih sredstvih. V drugih državah članicah ni določeno, da začne z objavo razpisa in obvestilom o oddaji naročila teči 30-dnevni rok. Vsekakor v primerih, ko ni objave ali obvestila, vse države članice določajo šestmesečni rok, ki začne teči od dneva po sklenitvi pogodbe.
- V nekaterih državah članicah lahko začne veljati obdobje začasne prekinitve oddaje javnega naročila, dokler ni sprejeta odločitev o pritožbi zoper prvostopenjsko odločitev ali celo dlje. V veliki večini držav članic lahko sodišče ali revizijski organ odpravi začasno prekinitvev na zgodnejši stopnji.
- Večina držav članic je v svojo zakonodajo za alternativne kazni uvedla odreditev globe oziroma skrajšanje trajanja pogodb. Vendar se te kazni uporabljajo samo občasno, saj veljajo za najmanj učinkovito pravno sredstvo. Države članice zlasti menijo, da globe pomenijo samo prerazporeditev sredstev.

Države članice imajo tako različno urejene le sisteme, nekatere imajo posebne upravne organe, druge sodišča, slovenski sistem pa je simbioza med enim in drugim, kjer imamo poseben specializiran organ, ki pa ima naravo sodnega telesa, s čimer se je tudi v praksi izkazovala večja učinkovitost in temu pritrjujejo tudi nedavne študije.

Iz analiziranih podatkov o ureditvi sedanjega sistema pravnega varstva v drugih državah članicah EU je bilo ugotovljeno, da organizacija pravnega varstva v javnem naročanju v EU ni tako enotna, kakor je izvajanje javnega naročanja. Na splošno se sistemi držav delijo med tiste, ki imajo pravno varstvo urejeno v okviru specializiranih teles, in tiste, ki pravno varstvo zaupajo pravosodnemu sistemu. Glede pristojnega organa za odločanje o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja tudi Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD) zavzema stališče, da odločanje pred sodnimi organi praviloma pomeni dražje postopke, predvsem povezane s trajanjem in ceno zastopanja, dolgotrajnejše postopke, oddaljenost od strank v primeru odločanja na višjih stopnjah ter manj izkušenj s področja. Po drugi strani odločanje pred specializiranim telesom po mnenju OECD pomeni enostavnejši in cenejši postopek, ki zaradi svoje specializiranosti zagotavlja tudi več znanja in izkušenj in s tem bolj strokovne odločitve, zlasti pa tovrstno odločanje zagotavlja hitrejše postopke. V zvezi s tem tudi Direktiva 2007/66/EU določa, da se lahko pravno varstvo rešuje bodisi prek specializiranih teles bodisi znotraj pravosodnega sistema posamezne države članice.

V nadaljevanju so prikazane ureditve pravnega varstva zoper kršitve v postopkih javnega naročanja v nekaterih državah (Avstrija, Češka, Nemčija, Francija, Madžarska, Italija, Poljska, Romunija, Slovaška, Španija), in sicer zlasti glede pristojnosti za odločanje o zahtevkih za pravno varstvo. Podatki o državah v nadaljevanju so povzeti po dokumentu »*A Few Questions about Implementation on the EU Public Procurement Directives*«, dostopno na: <https://www.dentons.com/en/insights/guides-reports-and-whitepapers/2016/june/9/implementation-of-the-eu-public-procurement-directives>, (9. 6. 2017) in »Study to explore data availability at the national level in order to develop indicators for evaluating the performance of the 'Remedies Directives' Annex 2: Country Fiches« (14. 2. 2019), dostopno na: <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/33982>.

Avstrija

V Avstriji je pravno varstvo v postopkih javnega naročanja zagotovljeno na dveh stopnjah. Izvaja se prek sodne veje, in sicer na prvi stopnji odloča upravno sodišče, pri čemer razlikujejo zvezno raven, kjer je za odločanje pristojno Zvezno upravno sodišče, ter državno raven z devetimi deželnimi upravnimi sodišči. Čas trajanja odločanja na zvezni ravni je povprečno šest tednov, na deželni pa dva meseca. Druga stopnja zagotavlja pravno varstvo na Vrhovnem upravnem sodišču in na Ustavnem sodišču (le v izjemnih primerih). Pritožbe zoper odločbe zveznega upravnega sodišča in državnih upravnih sodišč lahko fizične in pravne osebe vložijo pri Vrhovnem upravnem sodišču, če odločitve vključujejo pravna vprašanja temeljnega pomena. Za pravno vprašanje se šteje, da je bistvenega pomena, če izpodbijana odločba odstopa od ustreznih preteklih odločitev Vrhovnega upravnega sodišča ali če ni sporne sodne prakse ali sodna praksa sploh še ne obstaja. Če Vrhovno upravno sodišče odloči v korist pritožnika, razveljavi odločbo, ki se preverja, in jo vrne upravnemu sodišču, ki jo je izdalo. Ista pravna sredstva veljajo za postopke, katerih mejne vrednosti so nad in pod EU-vrednostjo.

Češka

Prvo pravno sredstvo proti dejanjem naročnika je »ugovor« (pritožba), predložen naročniku. Ugovor lahko vložijo kateri koli dobavitelj, katerega pravice so ogrožene ali so bile oškodovane zaradi prakse naročnika v zvezi z javnim naročilom. Naročnik pritožniku v 15 dneh pošlje pisno odločitev. Če naročnik ne upošteva ugovorov, se vložijo zahteva za revizijo pri Uradu za varstvo konkurence. Tako na Češkem poteka pravno varstvo na prvi stopnji pred Uradom za varstvo konkurence (sektor za javna naročila), in sicer v skladu s predvidenim upravnim postopkom, čas odločanja pa je lahko največ do 60 dni. Na drugi stopnji je za pravno varstvo zopet pristojen Urad za varstvo konkurence s sektorjem za javna naročila, ampak njegova druga stopnja. Pravno varstvo na tretji stopnji se izvaja na Okrožnem sodišču v Brnu. Nadalje je Vrhovno upravno sodišče nadzorni organ četrte stopnje, ki je odgovoren za pritožbe zoper odločbo Okrožnega sodišča v Brnu. Odločba vrhovnega upravnega sodišča je dokončna. Če pritožnik meni, da so bile njegove ustavne pravice kršene, lahko sproži postopek pred ustavnim sodiščem,

vendar se to zgodi zelo redko.

Nemčija

V zveznem organu za konkurenco obstajata dve zbornici za preglede naročil, ki sta odgovorni za pregled ponudb in pogodb, ki jih predloži zvezna vlada ali njeni naročniki. Pravno varstvo v postopkih javnega naročanja na prvi stopnji poteka prek upravne veje, pri čemer je nad mejnimi vrednostmi EU za reševanje sporov pristojen specializiran organ, to je Državna zbornica za javna naročila v ustrezni zvezni državi ali zvezni preiskovalni senat. Pod pragom EU pa ni neposrednega pravnega varstva v javnonaročniški zakonodaji, ampak obstaja možnost predhodnih sodnih odredb in odškodnin pred civilnimi sodišči. Na podlagi pritožbe je na drugi stopnji zagotovljeno sodno varstvo na Višjem regionalnem sodišču, pri čemer je pristojno le za pravno varstvo pri postopkih nad mejnimi vrednostmi EU. V Nemčiji obstaja nekakšen mešani sistem z elementi javnega in zasebnega prava. V prvi fazi se primarni mehanizmi pravnega varstva (začasni ukrepi, razveljavitev in neučinkovitost) zagotovijo le, če odločitev o dodelitvi še ni bila sprejeta, v drugi fazi so sekundarna pravna sredstva (odškodnine) na voljo šele, ko je bilo naročilo že oddano že podeljena. Pomembno je, da oddaja in sklenitev pogodbe sovpadata, zato je mogoče zahtevke za primarna pravna sredstva vložiti le, če pogodba ni bila ni bila sklenjena.

Francija

V Franciji poteka pravno varstvo v postopkih javnega naročanja na prvi stopnji za pogodbe, ki so predmet javnega prava, pred upravnimi sodišči in pred višjimi sodišči za pogodbe, ki so predmet zasebnega prava, ki jih izvajajo javni naročniki. Na drugi stopnji odloča Državni svet za pogodbe, ki so predmet javnega prava, in kasacijska sodišča za pogodbe, za katere velja zasebno pravo, ki jih izvajajo javni naročniki. Prošnje za začasne ukrepe zoper postopke javnega naročanja ali pogodbe obravnava sodnik v upravnih okrožjih kraja izpolnitve pogodbe. Upravna sodišča so torej prvostopenjski nadzorni organi. Začasni ukrepi proti postopkom se lahko zahtevajo do podpisa pogodbe in povzročijo prekinitev oddaje javnega naročila. Sodnik mora odločiti v roku največ 20 dni. Upravno sodišče lahko naročniku naloži, da izpolni svoje obveznosti in odloži izvršitev katere koli odločitve v zvezi z oddajo naročila, razen če lahko negativne posledice teh ukrepov prevladajo nad koristmi. Poleg tega lahko razglasi za nične odločbe v zvezi z oddajo naročila in izbriše klavzule ali zahteve, ki naj bi bile vključene v pogodbo, ki niso v skladu s temi obveznostmi. V prvem in zadnjem primeru upravno sodišče odloča v obliki začasnih ukrepov. Po podpisu pogodbe je mogoče vložiti pravna sredstva za resnejše kršitve v zvezi z oglaševanjem in konkurenco in če pritožnik ni mogel zaprositi za predpogodbene izredne postopke ali ko so bili izdani začasni ukrepi, vendar je naročnik že podpisal pogodbo. Osebe, ki imajo pravico do pravnega sredstva in izpodbijajo veljavnost oddane pogodbe in zahtevajo odškodnino, so tiste, ki imajo interes za sklenitev pogodbe in za katere obstaja verjetnost, da bodo oškodovane zaradi kršitve, in v primeru, če pogodbo sklene lokalna oblast ali lokalna javna ustanova. V tem primeru lahko sodnik odredi prekinitev pogodbe, odredi nadaljevanje njenega izvajanja, dodeli odškodnino ali razveljavi pogodbo.

Madžarska

Za odločanje o zahtevah za pravno varstvo je na Madžarskem na prvi stopnji pristojen odbor (Public Procurement Arbitration Board – Közbiztosítási Döntőbizottság), ki deluje v državnem organu, pristojnem za javno naročanje (Public Procurement Authority). Zahteve za pravno varstvo lahko predložijo naročnik, ponudniki ali katera koli zainteresirana stranka, katere pravica ali upravičen interes je oškodovan ali obstaja nevarnost za njuno oškodovanje zaradi ravnanja ali opustitve ravnanja, ki je v nasprotju s pravili javnega naročanja. Odbor za javna naročila lahko združi nekatere vloge, če so predmeti presoje medsebojno povezani in če je kolektivni pregled utemeljen s praktičnimi, ekonomskimi ali postopkovnimi vidiki. Postopek na prvi stopnji, tj. pred odborom, traja od 15 do 60 dni (odvisno od

tega, ali je bilo opravljeno zaslišanje), pri čemer se lahko rok odločanja izjemoma v utemeljenih primerih podaljša za največ 10 dni. Zoper odločitve tega organa je dopustna pritožba na regionalno sodišče v Budimpešti. Pred tem lahko stranke poskušajo spor rešiti tudi v t. i. neformalnem postopku, ki je za stranke enostavnejši in cenejši, zlasti pa hitrejši.

Italija

Italijanska ureditev pravnega varstva omogoča dva pred sodna postopka, ki ju lahko vodi nacionalni organ za boj proti korupciji. Nacionalni protikorupcijski organ lahko v 30 dneh od prejema zahteve izda zavezujoče mnenje za reševanje vseh vprašanj, ki so se pojavila med postopkom javnega naročanja. Poleg tega pa lahko slednji izda tudi neobvezujoče priporočilo, ki mu mora naročnik slediti. Če tega priporočila naročnik ne upošteva v roku, ki ga je določil protikorupcijski organ, v nobenem primeru pa ne več kot v 60 dneh, se lahko protikorupcijski organ v 30 dneh pritoži na upravno sodišče. Omenjena postopka nista obvezna, izdana mnenja in priporočila protikorupcijskega organa pa so zavezujoča, ampak ne dokončna, saj se lahko izpodbijajo pred pristojnim upravnim sodiščem.

Regionalna upravna sodišča so prvostopenjski organ, ki je pristojen za presojo oddaje javnih naročil. Obstaja eno regionalno upravno sodišče na regijo, vendar imajo nekatera regionalna upravna sodišča številne podružnice po vsej regiji, ki zagotavljajo lokalni dostop do sodnega varstva. Regionalna upravna sodišča so lahko prvostopenjski organ v postopkih presoje javnih naročil, če so pritožbe naslovljene nanje neposredno, ali kot organ druge stopnje, če odločajo o pritožbi zoper zavezujoče mnenje oziroma priporočilo nacionalnega organa za boj proti korupciji. Čeprav se lahko prosilci odločijo za upravno ali sodno varstvo, se upravne odločitve vedno lahko izpodbijajo pred regionalnimi upravnimi sodišči. Pritožbe zoper odločbe regionalnih upravnih sodišč obravnava Državni svet. Regija Sicilija ima svoj »upravni svet«, ki je pristojen za obravnavanje pritožb zoper odločbe regionalnega upravnega sodišča Sicilije. Odvisno od tega, ali je bil postopek revizije sprožen s pritožbo pri nacionalnem protikorupcijskem organu ali regionalnih upravnih sodiščih, sta Državni svet in regija Sicilije lahko druga ali celo tretja stopnja v postopku za pregled javnih naročil.

V izjemnih primerih se lahko odločitve Državnega sveta in Sveta regije Sicilije izpodbijajo pred skupnim odborom kasacijskega sodišča. Odvisno od tega, ali je postopek pravnega varstva sprožen kot pritožba pri nacionalnem protikorupcijskem organu ali regionalnem upravnem sodišču, skupni odbor kasacijskega sodišča deluje kot tretja ali četrta stopnja presoje javnih naročil.

Poljska

Na Poljskem poteka na prvi stopnji pravno varstvo zoper kršitve v postopkih javnega naročanja pred posebnim upravnim organom, imenovanim Nacionalna pritožbena zbornica, na drugi stopnji pa pred pristojnimi sodišči, to so okrožna sodišča, pristojna na sedežu ali kraju stalnega prebivališča naročnika. Postopki na prvi stopnji so kontradiktorni in se končajo v 15-ih dneh. Sodišča morajo o pritožbah zoper odločitve prvostopenjskega organa odločiti najpozneje v enem mesecu. Dokler ni sprejeta končna odločitev organa, ki presoja o zahtevku, naročnik ne sme skleniti pogodbe. Naročnik lahko v primerih, ko bi imelo zadržanje sklenitve pogodbe negativen vpliv na interese družbe, zahteva od Nacionalne pritožbene zbornice, da se pogodba vseeno sklene.

Romunija

V Romuniji se pravno varstvo najprej uveljavlja pri naročniku, in sicer ga obvestijo, da bo vložen revizijski zahtevek pri Nacionalnem svetu za reševanje pritožb, upravne in fiskalne sporne delitve pristojnih sodišč. Če naročnik in vlagatelj ne dosežeta dogovora, je za odločanje na prvi stopnji pristojen Nacionalni svet za reševanje pritožb, upravne in fiskalne sporne delitve pristojnih sodišč (s krajevno pristojnostjo na sedežu naročnika), ki je del državne uprave. Na drugi stopnji o pritožbah zoper odločitve tega organa odločajo sodišča. Postopki pravnega varstva na prvi stopnji lahko trajajo do največ dvajset

dni, sodišča pa o pritožbi zoper prvostopenjsko odločitev odločajo več mesecev.

Slovaška

Urad za javna naročila ima na Slovaškem osrednjo vlogo v sistemu pravnega varstva. Nadzoruje skladnost naročnikov s pravili javnega naročanja in lahko predhodno presoja dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Poleg tega obstaja večstopenjski postopek pravnega varstva, ki vključuje notranji postopek v okviru naročnika, dvostopenjski postopek v Uradu za javna naročila in potencialno upravne zahtevke, vložene pri sodiščih. Pritožbo lahko vložijo vsaka oseba, katere pravice ali interesi so bili ali bi lahko bili prizadeti zaradi ravnanja naročnika. Pritožniki morajo najprej obvestiti naročnika o domnevnih kršitvah pravil javnega naročanja, in sicer v okviru roka za predložitev ponudb. Naročnik mora odgovoriti v sedmih dneh od prejema pritožbe z navedbo razlogov in ukrepov popravilnih mehanizmov ali za zavrnitve pritožb. Če se vprašanje ne reši s pritožbo pri naročniku, lahko pritožnik zadevo predloži Uradu za javna naročila. Pred formalno vložitev zahtevka za revizijo je treba predložiti pritožbo oziroma zahtevo za pravno sredstvo pri naročniku ter plačati takso Uradu za javna naročila. Zahtevke za revizijo lahko vložijo ponudniki, kandidati, udeleženci ali osebe, katerih pravice ali interesi so bili ali bi lahko bili prizadeti zaradi ravnanja naročnika. Tudi organ javne uprave lahko zaprosi za revizijo, če lahko dokaže upravičen interes na tem področju, to je, kadar se finančna sredstva iz EU zagotovijo za dobave blaga, gradnje ali storitve nadzorovanemu naročniku. Urad za javna naročila je organ prve stopnje, ki ima na voljo 30 dni za odločanje o vlogah za pregled. Na odločitve Urada za javna naročila je mogoče vložiti pritožbo na Svet Urada za javna naročila. Če pritožnik ni zadovoljen z odločitvijo Sveta, je pritožbo mogoče vložiti pri regionalnih pritožbenih sodiščih, kot zadnjo stopnjo pa jo lahko vložijo na vrhovno sodišče. Upravna sodišča obravnavajo tudi odškodninske tožbe, pravna sredstva v zvezi z neučinkovitostjo pogodbe pa obravnava Okrajno sodišče v Malackyju.

Hrvaška

Na Hrvaškem je za odločanje o pravnem varstvu na prvi stopnji pristojen specializirani organ, ki se imenuje Državna komisija za kontrolo postopka javne nabave (DKOM). Vlagatelj mora revizijo vložiti pri DKOM. Pritožba zoper DKOM ni mogoča, ampak se pravno varstvo uveljavlja z upravnim sporom. Druga stopnja tako poteka pred Visokim upravnim sodiščem. Rok za vložitev zahtevka na drugi stopnji je 30 dni od dneva prejema odločitve DKOM. Rok za odločanje o upravnem sporu je prav tako 30 dni. Če Visoko upravno sodišče razveljavi odločitev DKOM, s svojo odločitvijo presodi tudi o zahtevku za revizijo v postopku javnega sodišča. Zadržanje postopka obstaja zgolj na prvi stopnji, in sicer le v primeru zahtevka zoper razpisno dokumentacijo, in suspenz oziroma prepoved sklenitve pogodbe v primeru zahtevka zoper odločitev o oddaji javnega naročila. Za ostale primere zadržanje postopka ni predvideno in ga je treba zahtevati z začasno odredbo. Na drugi stopnji zadržanje ni predvideno, lahko pa se prav tako zahtevajočasne odredbe.

Grčija

V Grčiji imajo na prvi stopnji za zagotavljanje pravnega varstva specializiran upravni organ (Authority for the Examination of Pre-Judicial Appeals), na drugi stopnji pa je za presojanje pritožbe na odločitev upravnega organa pristojno sodišče. Če subjekt zahtevačasne ukrepe, o tem presoja predsednik pritožbenega sodišča ali pritožbeni sodnik, ki ga je določil predsednik. Čas odločanja o začasnih ukrepih je 30 dni, glede ničnosti pa tri mesece.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejem zakona bo vplival na poslovanje DKOM, saj uvaja nekatere spremembe v revizijskem postopku, in na poslovanje sodišč, saj se uvaja ureditev drugostopenjskega odločanja v upravnem sporu zoper odločitve DKOM. Zakon vpliva tudi na poslovanje naročnikov (in gospodarskih subjektov), saj se bo zaradi polnega sodnega varstva povečala pravna gotovost.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejem zakona ne vpliva na obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov, daje pa jim možnost sprožitve upravnega spora zoper odločitve DKOM.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Sprejem zakona ne vpliva na okolje, ki vključuje prostorske in varstvene vidike.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Sprejem zakona vpliva na gospodarstvo, in sicer z zagotavljanjem učinkovitejšega pravnega varstva v postopkih javnega naročanja in rešitvami, ki vnašajo večjo pravno jasnost in predvidljivost. Zakon nima negativnih finančnih posledic za gospodarske subjekte.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Sprejem zakona ne vpliva na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Sprejem zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Sprejeti zakon bo objavljen v Uradnem listu RS in na spletnih straneh predlagatelja. Za zagotovitev učinkovitega izvajanja tega zakona bo predlagatelj izvedel ustrezna izobraževanja ter ciljnim skupinam in širši javnosti predstavil novosti, hkrati pa z izvajanjem svojih rednih aktivnosti v okviru telefonskega in pisnega svetovanja ter pomoči uporabnikom nudil strokovno pomoč uporabnikom.

Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje predpisa bo spremljalo ministrstvo, pristojno za javna naročila. Predpis se bo spremljal tudi na podlagi analiz statističnih podatkov in letnih poročil DKOM.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Zakon ne ureja vprašanj, povezanih z drugimi pomembnimi okoliščinami.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona je bil objavljen na spletni strani eDemokracija.

Predlog zakona je bil v javni razpravi od 10. 5. 2019 do 10. 6. 2019, v kateri je Ministrstvo za javno upravo prejelo odzive Hidroelektrarne na Spodnji Savi, d.o.o., Skupnosti občin Slovenije, Mestne občine Ljubljana, DARS, d.d., Državnega odvetništva, Državne revizijske komisije, Komisije za preprečevanje korupcije, Sodnega sveta, Upravnega sodišča Republike Slovenije, Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, Kluba slovenskih podjetnikov – GIZ, Avbreht, Zajc in partnerji, odvetniške družbe, o.p., d.o.o., Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije in 2TDK, družbe za razvoj projekta, d.o.o.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Zunanji strokovnjaki niso sodelovali pri pripravi predloga zakona.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Rudi Medved, minister,
- Leon Behin, državni sekretar,
- Sašo Matas, generalni direktor Direktorata za javno naročanje,
- mag. Urška Skok Klima, vodja Sektorja za sistem javnega naročanja.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11, 60/11 – ZTP-D, 63/13, 90/14 – ZDU-1I in 60/17) se v 6. členu v drugem odstavku prva alineja črta.

2. člen

V 9. členu se besedilo »ali bi lahko bistveno vplivale« črta.

3. člen

V 12. členu se besedilo »gospodarske družbe« nadomesti z besedilom »poslovno skrivnost«, beseda »ničnosti« pa se nadomesti z besedo »izpodbojnosti«.

4. člen

V 13.a členu se v prvem odstavku za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Zaradi zagotavljanja enoličnih podatkov o subjektu portal eRevizija samodejno z uporabo matične ali davčne številke subjekta pridobiva javne podatke, ki se vodijo v poslovnem registru.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Informacije in dokumenti, vloženi oziroma izmenjani prek portala eRevizija, so na portalu eRevizija objavljeni sedem let od pravnomočnosti odločitve o zahtevku za revizijo, pri čemer portal eRevizija ne nadomešča dolžnosti hrambe dokumentacije, ki jo naročniku nalaga zakon, ki ureja javno naročanje. Na portalu eRevizija lahko vsak dostopa le do svojih informacij in dokumentov oziroma informacij in dokumentov, ki so bile objavljene na portalu eRevizija in do katerih mu je bilo dovoljeno dostopati glede na njegovo sodelovanje v postopku javnega naročanja, predrevizijskem, revizijskem ali pritožbenem postopku ter dana pooblastila. Ne glede na prejšnji stavek Državna revizijska komisija po tem, ko je postopek pravnega varstva pravnomočno zaključen, ne more več dostopati do dokumentacije o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacije o predrevizijskem postopku, ki jo je za potrebe postopka pravnega varstva posredoval naročnik. Za potrebe prekrškovnih ali civilnih postopkov, upravnih sporov, vodenih v zvezi s posameznimi postopki oddaje javnih naročil in postopki pravnega varstva ali za potrebe sodelovanja z drugimi državnimi organi lahko Državna revizijska komisija od naročnika naknadno zahteva, da ji v roku sedmih dni od prejema zahteve v portalu eRevizija, vendar ne kasneje kot v roku sedem let od pravnomočnosti odločitve o zahtevku za revizijo, omogoči ponovni dostop do dokumentacije, v kolikor ima za to pravni interes.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Če zaradi tehničnih težav portal eRevizija pred iztekom posameznega roka ne deluje, se lahko informacije ali dokumenti vložijo pisno neposredno pri naslovniku ali po pošti priporočeno s povratnico najpozneje do konca naslednjega delovnega dne po izteku roka. V enakem roku se v tem primeru lahko vložijo tudi elektronsko, če ima naslovnik na voljo informacijski sistem za sprejem elektronskih vlog, v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje in elektronski podpis. V tem primeru mora biti informacija ali dokument podpisan z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Čas nedelovanja portala eRevizija se objavi na tem portalu. Pošiljatelj po ponovni vzpostavitvi delovanja informacije ali dokumente naknadno pošlje še prek portala eRevizija, kjer se postopek nadaljuje.«.

V devetem odstavku se v drugi alineji beseda »predrevizijskega« nadomesti z besedo »predrevizijskega«. V četrti alineji se beseda »predrevizijskih« nadomesti z besedo »predrevizijskih«, beseda »postopkih« pa se nadomesti z besedo »postopkov«.

Za devetim odstavkom se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Za potrebe delovanja portala eRevizija se lahko obdelujejo naslednji osebni podatki registriranih uporabnikov: osebno ime, kontaktni podatki, uporabniško ime in geslo, podatki o subjektih, v imenu katerih uporabnik opravlja dejanja na portalu eRevizija, podatki o uporabniških pravicah posameznega uporabnika in njegov naslov internetnega protokola. Osebni podatki, navedeni v profilu uporabnika, se hranijo največ pet let od zadnje prijave uporabnika. Osebni podatki, potrebni za zagotavljanje zahtev iz tretjega odstavka tega člena, in osebni podatki, vsebovani v prek portala izmenjani dokumentaciji, se hranijo za obdobje iz prvega stavka petega odstavka tega člena.«.

5. člen

V 16. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če je vlagatelj v postopku oddaje javnega naročila že vložil zahtevek za revizijo in je bilo o njem že odločeno ali ga je umaknil, vlagatelj v morebitnih pozneje vloženi zahtevkih v istem ali ponovljenem postopku oddaje javnega naročila ali v primeru, ko naročnik nadaljuje ta postopek z novim postopkom na podlagi točke b) prvega odstavka 44. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18, v nadaljnjem besedilu: ZJN-3), točke b) prvega odstavka 42. člena ZJN-3 ali 1. in 2. točke prvega odstavka 22. člena Zakona o javnem naročanju na področju obrambe in varnosti ((Uradni list RS, št. 90/12, 90/14 – ZDU-11 in 52/16), ne more več navajati istih kršitev ali drugih kršitev iz te faze postopka oddaje javnega naročila, ki so mu bile ali bi mu morale biti znane že ob vložitvi prvega zahtevka, razen če naročnik ni upošteval odločitve Državne revizijske komisije ali če ponavlja isto kršitev.«.

V drugem odstavku se za besedo »odločila« črtata vejica in besedilo »da ne gre za kršitev«.

6. člen

V 16.a členu se besedilo »ali bi lahko bistveno vplivala« črta.

7. člen

V 28. členu se v prvem odstavku v prvi alineji besedilo »ali bistveno ne more vplivati« črta.

V četrtem odstavku se v drugem stavku besedilo »in ministrstvu, pristojnemu za javna naročila« črta.

8. člen

V 35. členu se v prvem odstavku na koncu drugega stavka pika nadomesti z vejico in doda besedilo »razen kadar sta ustno obravnavo predlagala vlagatelj in naročnik. V tem primeru je ustna obravnava obvezna.«.

9. člen

V 37.a členu se za besedo »sredstev« doda besedilo »in v postopku oddaje javnega naročila, katerega ocenjenega vrednost znaša 10 milijonov eurov ali več, ne glede na vir financiranja«.

10. člen

V 39. členu se v prvem odstavku v prvi alineji besedilo »ali bistveno ne more vplivati« črta.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Zoper odločitev Državne revizijske komisije ni pritožbe.«.

11. člen

Za 39. členom se dodata nova 39.a in 39.b člen, ki se glasita:

»39.a člen
(upravni spor)

»(1) Zoper odločitev Državne revizijske komisije iz prejšnjega člena je dovoljen upravni spor.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni spor, se s tožbo lahko zahteva le ugotovitev nezakonnosti odločitve (ugotovitvena tožba). Rok za vložitev tožbe je 15 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

(3) Ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni spor, v tem sporu začasno zadržanje in začasna ureditev stanja nista dovoljena.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena upravni spor ni dovoljen zoper odločitev Državne revizijske komisije v naslednjih primerih:

– če se javno naročilo, ki je predmet odločitve, oddaja po postopku naročila male vrednosti ali postopku zbiranja ponudb po predhodni objavi,

– če je bil zahtevek za revizijo vložen zoper vsebino objave, povabilo k oddaji ponudb ali razpisno dokumentacijo.

(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni spor, je stranka v tem upravnem sporu kot tožnik lahko vlagatelj zahtevka za revizijo, naročnik ali izbrani ponudnik in kot toženec Državna revizijska komisija.

(6) V upravnem sporu odloča Upravno sodišče na sedežu v Ljubljani.

(7) Zoper sodbo Upravnega sodišča pritožba ni dovoljena.

(8) Če je tožnik v tem upravnem sporu postavil zahtevek za povrnitev škode, sodišče ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni spor, o zahtevku ne odloči, tožnika pa napoti, naj uveljavlja svoj zahtevek v pravi v skladu 49. členom tega zakona.

(9) Za namen izvajanja zakona, ki ureja javno naročanje in zakona, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe se ne glede na sprožen upravni spor šteje, da je odločitev o oddaji javnega naročila postala pravnomočna z dnem sprejema odločitve Državne revizijske komisije.

39.b člen
(ponovna odločitev naročnika)

V primeru iz druge alineje prvega odstavka 39. člena tega zakona mora naročnik, če se je zahtevek za revizijo nanašal na odločitev o oddaji javnega naročila, novo odločitev sprejeti najpozneje v 60 dneh od prejema odločitve Državne revizijske komisije.«.

12. člen

V 61. členu se v prvem odstavku besedilo »štiri člane ali članice« nadomesti z besedilom »šest članov ali članic«.

Tretji do sedmi odstavek se črtajo.

13. člen

61.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»61.a člen
(splošni pogoji za imenovanje)

- (1) Za predsednika in člana se imenuje, kdor izpolnjuje naslednje splošne pogoje:
- ima državljanstvo Republike Slovenije in aktivno obvlada slovenski jezik;
 - ima poslovno sposobnost in splošno zdravstveno zmožnost;
 - je dopolnil starost 35 let;
 - ni bil pravnomočno obtožen ali obsojen za kaznivo dejanje, zaradi katerega je podan razlog za razrešitev v skladu z 61.h členom tega zakona;
 - mu ni bila pravnomočno izrečena sankcija za prekršek iz tega zakona, zakona, ki ureja javno naročanje, ali zakona, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe, in
 - v zadnjih treh letih pred objavo razpisa ni bil član organa politične stranke.
- (2) Štirje člani komisije morajo imeti izobrazbo pravne smeri, pridobljeno po programu druge stopnje, ali izobrazbo, ki ustreza pravni izobrazbi, pridobljeni po študijskem programu druge stopnje, ostali člani pa izobrazbo druge smeri, pridobljeno po programu druge stopnje, ali izobrazbo, ki ustreza izobrazbi, pridobljeni po študijskem programu druge stopnje.
- (3) Predsednik mora imeti izobrazbo pravne smeri, pridobljeno po programu druge stopnje, ali izobrazbo, ki ustreza pravni izobrazbi, pridobljeni po študijskem programu druge stopnje, ter opravljen pravniški državni izpit.«.

14. člen

Za 61.a členom se dodajo novi 61.b do 61.j člen, ki se glasijo:

»61.b člen
(posebni pogoji za imenovanje)

- (1) Za predsednika in člana se imenuje, kdor izpolnjuje naslednja posebna pogoja:
- je osebnostno primeren za opravljanje funkcije in
 - ima vsaj devet let delovnih izkušenj na področju javnega naročanja.
- (2) Za opravljanje funkcije predsednika in člana ni osebnostno primerna oseba, za katero se na podlagi njenega dosedanjega dela, ravnanja oziroma vedenja lahko utemeljeno pričakuje,

da funkcije ne bo opravljala strokovno, pošteno oziroma vestno ali da ne bo varovala ugleda ali verodostojnosti Državne revizijske komisije, nepristranskosti in neodvisnosti odločanja.

61.c člen
(objava)

(1) Prosto mesto predsednika in člana objavi po uradni dolžnosti Državni zbor Republike Slovenije najpozneje šest mesecev pred iztekom mandata iz prvega odstavka 61. člena tega zakona ali najpozneje v 15 dneh po prenehanju funkcije iz prve, druge ali tretje alineje prvega odstavka 61.g člena ali najpozneje v 15 dneh po razrešitvi iz 61.h člena tega zakona.

(2) Razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razpisni rok za prijave ne sme biti krajši od 15 dni.

61.č člen
(prijava na razpis)

Kandidati morajo prijavi priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 61.a in 61.b člena tega zakona in življenjepis z opisom svoje strokovne dejavnosti in izkušenj s področja javnega naročanja.

61.d člen
(komisija za presojo ustreznosti kandidatov)

(1) Komisija za presojo ustreznosti kandidatov (v nadaljnjem besedilu: komisija) sodeluje v postopkih imenovanja in razrešitve predsednika in članov.

(2) Komisijo sestavljajo predsednik in dva člana. Predsednika in člana komisije z njegovim soglasjem predlaga Sodni svet izmed svojih članov.

(3) Komisijo za dobo petih let imenuje Državni zbor Republike Slovenije.

(4) Komisija sprejema odločitve z večino glasov.

(5) Predsednik in člani komisije imajo pravico do povrnitve potnih stroškov in do sejnine v višini, ki jo za člane agencij ustanovljenih za opravljanje regulatornih nalog določa uredba o sejinah in povračilih stroškov v javnih skladih, agencijah, zavodih in gospodarskih zavodih. Sejnine in povračila stroškov izplača v svoje breme Državni zbor Republike Slovenije.

(6) Administrativno-tehnična opravila za komisijo opravlja Državni zbor Republike Slovenije.

61.e člen
(postopek imenovanja)

(1) Državni zbor Republike Slovenije najpozneje v petih dneh po izteku roka za prejem prijav pošlje komisiji vse prijave, ki so prispele pravočasno in jih ni zavrglo zaradi neizpolnjevanja splošnih pogojev iz 61.a člena tega zakona. Prepozne prijave zavrže.

(2) Po prejemu prijav komisija iz 61.d člena tega zakona te pregleda in s kandidati opravi razgovor ter poda obrazloženo mnenje o izpolnjevanju posebnih pogojev iz 61.b člena tega zakona in ustreznosti kandidata.

(3) Mnenje iz prejšnjega odstavka vroči Državnemu zboru Republike Slovenije najpozneje v 30 dneh od prejema prijav.

(4) Predsednika in člane imenuje Državni zbor Republike Slovenije. Pri imenovanju je vezan na mnenje komisije.

61.f člen
(nastop funkcije predsednika in članov)

(1) Novoimenovani predsednik in član Državne revizijske komisije nastopi funkcijo najpozneje tri mesece po imenovanju.

(2) Če dosedanjemu predsedniku ali članu Državne revizijske komisije mandatna doba še ni potekla, novoimenovani predsednik ali član Državne revizijske komisije ne glede na prejšnji odstavek nastopi funkcijo dan po izteku mandatne dobe dosedanjemu predsedniku ali članu Državne revizijske komisije.

(3) Če je dosedanjemu predsedniku ali članu Državne revizijske komisije mandatna doba že potekla, novi predsednik ali član Državne revizijske komisije pa še ni imenovan, dosedanji predsednik ali član Državne revizijske komisije opravlja funkcijo do imenovanja novega predsednika ali člana Državne revizijske komisije.

61.g člen
(prenehanje funkcije)

(1) Predsedniku in članu funkcija preneha:

- če se odpove funkciji,
- če izgubi državljanstvo Republike Slovenije,
- v primeru smrti, če izgubi poslovno sposobnost ali zdravstveno zmožnost za opravljanje funkcije, ali
- po poteku obdobja, za katero je bil imenovan.

(2) Funkcija iz razloga po prvi alineji prejšnjega odstavka preneha 60. dan po prispetju odpovedi v Državni zbor Republike Slovenije.

(3) Šteje se, da je razlog iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena, razen v primeru smrti, nastopil z dnem pravnomočnosti odločbe pristojnega organa, razlog iz četrte alineje prvega odstavka tega člena pa z dnem, ko poteče obdobje, za katero je bil imenovan.

(4) O prenehanju funkcije iz prejšnjega odstavka Državni zbor Republike Slovenije izda ugotovitveno odločbo.

61.h člen
(razrešitev)

(1) Predsednika in člana se razreši, če je pravnomočno obsojen:

- za kaznivo dejanje, storjeno z zlorabo funkcije,
- za naklepno ali nenaklepno kaznivo dejanje na kazen zapora.

(2) Predsednika in člana se lahko razreši tudi, če:

- ni več osebno primeren za opravljanje funkcije,
- če se po imenovanju na funkcijo ugotovi, da niso bili izpolnjeni pogoji za imenovanje.

61.i člen
(postopek prenehanja in razrešitve)

- (1) Predsednika in člana razreši Državni zbor Republike Slovenije.
- (2) Državni zbor Republike Slovenije z ugotovitveno odločbo ugotovi, da je predsedniku ali članu prenehala funkcija člana komisije iz razlogov iz prvega odstavka prejšnjega člena.
- (3) O razrešitvi predsednika in člana iz drugega odstavka prejšnjega člena odloči Državni zbor Republike Slovenije. Pred sprejetjem odločitve Državni zbor Republike Slovenije predlog razrešitve pošlje komisiji iz 61.d člena tega zakona. Komisija opravi razgovor s predsednikom ali članom, ki se mu omogoči, da poda svoje stališče. Zapis razgovora in mnenje komisija nemudoma pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije. V postopku se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.
- (4) Zoper odločbo o razrešitvi je dovoljeno sprožiti upravni spor v osmih dneh od dneva vročitve odločbe.
- (5) Pristojno sodišče mora v upravnem sporu odločiti v 60 dneh od prejema tožbe iz prejšnjega odstavka.

61.j člen
(prepoved kandidiranja)

Oseba, ki je bila razrešena po določbah 61.h člena tega zakona, ne more ponovno kandidirati za imenovanje v funkcijo po tem zakonu.«.

15. člen

V 78. členu se v prvem odstavku 8. točka spremeni tako, da se glasi:

»8. stori kršitev, zaradi katere je na podlagi 1., 4., 5. ali 9. točke prvega odstavka ali drugega odstavka 44. člena tega zakona pogodba ali posamezno naročilo neveljavno ali bi moralo biti neveljavno;«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

16. člen

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 60/17) se v 44. členu v drugem odstavku besedilo »devetdeseti dan po njegovi vzpostavitvi« nadomesti z besedilom »1. januarja 2021«.

17. člen

(mandat dosedanjega predsednika in dosedanjih članov Državne revizijske komisije)

- (1) Predsednik in člani Državne revizijske komisije, ki so bili imenovani pred uveljavitvijo tega zakona, opravljajo funkcijo do poteka mandata.

(2) Državni zbor Republike Slovenije objavi razpis za dva nova člana Državne revizijske komisije najpozneje v 60 dneh po uveljavitvi tega zakona.

18. člen
(imenovanje članov Komisije za presojo ustreznosti kandidatov)

(1) Člane Komisije za presojo ustreznosti kandidatov Sodni svet predlaga v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

(2) Komisija za presojo ustreznosti kandidatov je imenovana v 60 dneh po uveljavitvi tega zakona.

19. člen
(sodna taksa)

Do ustrezne ureditve v zakonu, ki ureja sodne takse, se takse za upravni spor po 39.a členu zakona zaračunajo po tabeli 6.1 taksne tarife, pomnožene s količnikom 30, taksna tarifa za postopek o predlogu za dopustitev revizije pa znaša eno tretjine takse, ki je določena za postopek o reviziji, pomnožena s količnikom 30. Če sodišče dopusti revizijo, se taksa, plačana za postopek o predlogu za dopustitev revizije, všteje v takso za postopek revizije.

20. člen
(dokončanje postopkov, začelih po dosedanjih predpisih)

Predrevizijski postopek, ki se je z vložitvijo zahtevka za revizijo začel pred uveljavitvijo tega zakona, in revizijski postopek, ki se je začel pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončata po dosedanjih predpisih. Revizijski postopek, ki se je začel na podlagi zahtevka za revizijo, vloženega pred uveljavitvijo tega zakona, se dokonča po dosedanjih predpisih.

21. člen
(začetek uporabe)

(1) Določbe 39.a člena zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2021.

(2) Zoper odločitev Državne revizijske komisije, ki je vročena pred začetkom uporabe 39.a člena zakona, upravni spor ni dovoljen.

22. člen
(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

S spremembo 6. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11, 60/11 – ZTP-D, 63/13, 90/14 – ZDU-11 in 60/17; v nadaljnjem besedilu: ZPVPJN) ministrstvo, pristojno za javna naročila, ne bo imelo več vloge zagovornika javnega interesa v skladu s tem zakonom, saj je ministrstvo hkrati eden največjih naročnikov in osrednji nabavni organ Vlade Republike Slovenije. Poleg tega pa je po svoji vlogi ministrstvo kot del uprave, v skladu s predpisi, ki urejajo vlado in delovanje državne uprave, pripravljavec tako zakonodajnih kot tudi sistemskih rešitev, pristojno za izvajanje podpore in nima inšpekcijskih oz. nadzorstvenih pooblastil. Drugi zagovorniki javnega interesa imajo drugačne (zlasti nadzorstvene) pristojnosti, ministrstvo, pristojno za javna naročila, pa lahko sicer nudi strokovno pomoč pri razrešitvi vprašanj, povezanih s predpisi, ki urejajo javno naročanje.

K 2. členu:

S spremembo 9. člena ZPVPJN se z vidika načela učinkovitosti in gospodarnosti določa, da se zahteva pravilno ugotovitev dejanskega stanja glede vseh očitanih kršitev, ki bistveno vplivajo na oddajo javnega naročila, ne pa tudi kršitve, ki bi lahko le potencialno vplivale na oddajo javnega naročila, pa takega dejanskega vpliva niso imele ali ga niti ne morejo imeti.

K 3. členu:

S spremembo 12. člena ZPVPJN se ustrezno popravlja izraz ničnost v izpodbojnost, kot je ta urejena v petem poglavju ZPVPJN. Gre za redakcijsko spremembo.

K 4. členu:

Zaradi večje jasnosti določb, ki so pomembne zaradi zagotavljanja ustavne kategorije pravnega varstva in zaradi zagotavljanja pravne podlage za pridobivanje določenih podatkov iz javno dostopnih evidenc, se 13.a člen ZPVPJN dopolnjuje z določbami, ki urejajo, da lahko informacijski sistem pridobi javne podatke iz poslovnega registra in da so informacije in dokumenti, vloženi oziroma izmenjani prek portala eRevizija, na portalu eRevizija objavljeni sedem let od pravnomočnosti odločitve o zahtevku za revizijo, pri čemer pa je določeno, da portal eRevizija ne nadomešča dolžnosti hrambe dokumentacije, ki jo naročniku nalaga zakon, ki ureja javno naročanje. Dodatno se s predlagano spremembo ureja tudi situacija, če zaradi tehničnih težav portal eRevizija na dan izteka posameznega roka ne deluje. S predlaganimi spremembami in dopolnitvami ZPVPJN se tako določa pravilo, da se v takem primeru lahko informacije ali dokumenti vložijo pisno neposredno pri naslovniku ali po pošti priporočeno s povratnico najpozneje do konca naslednjega delovnega dne po izteku roka. Ureja se tudi pravna podlaga za obdelovanje določenih osebnih podatkov registriranih uporabnikov portala eRevizija.

K 5. členu:

S spremembo in dopolnitvijo 16. člena ZPVPJN se določa, da vlagatelj ne more navajati istih kršitev v tem postopku, ponovljenem ali tudi nadaljevanem, če je zahtevke umaknil ali je bilo o kršitvi že odločeno, prav tako ne more navajati kršitev v istem, ponovljenem ali nadaljevanem postopku, če je za kršitev vedel ali bi lahko vedel ob vložitvi že prvega zahtevka. S tem se želi preprečiti zloraba pravice do pravnega varstva in slediti načelu hitrosti in učinkovitosti postopkov javnega naročanja in postopkov pravnega varstva.

K 6. in 7. členu:

S spremembo 16.a in 28. člena ZPVPJN se kot posledica spremembe 9. člena ZPVPJN določa, da kršitve, ki bi lahko le potencialno vplivale na oddajo javnega naročila, niso razlog za uspeh oziroma ugoditev zahtevku za revizijo. Črtanje ministrstva, pristojnega za naročila, pa je smiselno, saj je bila z novelo ZPVPJN-B ukinjena zahteva, da mora vlagatelj zahtevka za revizijo kopijo le-tega poslati tudi temu ministrstvu, zaradi česar pošiljanje predloga za nadaljevanje revizijskega postopka v primeru molka organa ni smiselno niti primerno.

K 8. členu:

Z dopolnitvijo 35. člena ZPVPJN se določa, da je ustna obravnava obvezna, če jo zahtevata tako vlagatelj kot naročnik.

K 9. členu:

S spremembo 37.a člena ZPVPJN se z namenom pospešitve večjih projektov uvaja pravilo prednostnega odločanja v tistih revizijskih postopkih, kjer je ocenjena vrednost javnega naročila enaka ali večja od 10 milijonov EUR.

K 10. členu:

S spremembo 39. člena ZPVPJN se kot posledica spremembe 9. člena ZPVPJN določa, da kršitve, ki bi lahko le potencialno vplivale na oddajo javnega naročila, niso razlog za ugoditev zahtevku za revizijo. Določba zaradi uvedbe možnosti sprožitve upravnega spora ne določa več, da je odločitev Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljnjem besedilu: DKOM) pravnomočna, temveč da zoper njo ni pritožbe. Glede na dejstvo, da se v primeru sproženega upravnega spora uporablja zakon, ki ureja upravni spor, pa velja, da je odločitev DKOM, ki je akt izpodbijanja v upravnem sporu, kljub temu izvršljiva.

K 11. členu:

S tem členom se za 39. členom ZPVPJN dodata nova 39.a in 39.b člen ZPVPJN. 39.a člen ZPVPJN na novo ureja odločanje na drugi stopnji in predvideva možnost sprožitve upravnega spora v 15 dneh od vročitve odločitve DKOM. Čeprav ni eksplicitno zapisano, saj je to nedvoumno že z dejstvom, da je dovoljen upravni spor, velja, da se v primeru sprožitve tega spora uporablja zakon, ki ureja upravni spor, razen v delih, ki jih ZPVPJN ureja drugače. Pri tem ZPVPJN (torej ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni spor) določa krajši rok za vložitev tožbe (15 dni) in drugače določa stranke v tem upravnem sporu, ki so lahko kot tožnik vlagatelj zahtevka za revizijo, naročnik ali tudi izbrani ponudnik, kot toženec pa nastopa DKOM. Upravni spor je omejen, in sicer ni dovoljen v primerih, če se javno naročilo, ki je predmet odločitve, oddaja po postopku naročila male vrednosti ali postopku zbiranja ponudb po predhodni objavi in če je bil zahtevk za revizijo vložen zoper vsebino objave, povabilo k oddaji ponudb ali razpisno dokumentacijo. V tem upravnem sporu bo mogoče vložiti le ugotovitveno tožbo, kjer bo Upravno sodišče presojalo zakonitost odločitve DKOM, ne bo pa imelo pristojnosti presoje polne jurisdikcije ali odprave akta ipd. Določba spremenjenega 39. člena ZPVPJN zaradi uvedbe možnosti sprožitve upravnega spora ne določa več, da je odločitev DKOM pravnomočna, temveč da zoper njo ni pritožbe. Glede na dejstvo, da se v primeru sproženega upravnega spora uporablja zakon, ki ureja upravni spor, pa velja, da je odločitev DKOM, ki je akt izpodbijanja v upravnem sporu, kljub temu izvršljiva. S to ureditvijo tudi ni mogoče predlagati

začasne odredbe oziroma začasnega zadržanja izvršitve izpodbijanega akta niti začasne ureditve stanja.

Rešitev je tudi sicer primerljiva z državami, ki imajo tako kot Slovenija prvo stopnjo organizirano prek posebnega organa (ki ima sicer naravo sodnega telesa), druga stopnja pa je v pristojnosti sodišč, večinoma upravnih, ne glede na to, da v postopkih javnega naročanja odločitev o oddaji naročila sicer ne šteje za upravni akt kot tak. Učinek pravnega varstva zoper odločitve DKOM bo prispeval k postavitvi sodne prakse in s tem bistveno večje pravne varnosti. S tem namenom in zaradi koncentracije znanja in enotnosti odločanja se tudi, kljub sicer več zunanjim oddelkom Upravnega sodišča, s predlogom zakona določa pristojnost za odločanje sodišču s sedežem v Ljubljani. Upravni spor kot pravno sredstvo zoper pravnomočno odločitev DKOM pa ne posega v siceršnje sodno varstvo, ki ga ureja ZPVPJN in ostaja nespremenjeno. Predlog zakona določa le, da mora Upravno sodišče, če tožnik v upravnem sporu postavi tudi odškodninski zahtevek, tožnika napotiti na pravdo pred redno sodišče.

Zoper odločitev oz. sodbo Upravnega sodišča pritožba ni dovoljena, kar izrecno določa (in ureja drugače, kot je predvideno v zakonu, ki ureja upravni spor) novi 39.a člen, ker pa s tem členom ni posebej izključena možnost izrednih pravnih sredstev, velja, da so ta dovoljena.

Z novim 39.b členom ZPVPJN se določa rok, v katerem mora naročnik sprejeti novo odločitev, če DKOM v revizijskem postopku zoper naročnikovo odločitev le-to razveljavi in vrne naročniku v ponovno odločanje. Zakon o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 in 14/18; v nadaljnjem besedilu: ZJN-3) določa, da mora naročnik odločitev o oddaji javnega naročila sprejeti v 90 dneh od roka za oddajo ponudb. V primeru revizijskega postopka, v katerem DKOM razveljavi naročnikovo odločitev, pa zakon eksplicitno ne določa roka za sprejem nove odločitve, zato se je smiselno uporabljal 90-dnevni rok, saj v teh primerih DKOM odločitev razveljavi in vrne zadevo v ponovno odločanje, torej v čas prejema ponudb. Zaradi pospešitve izvedbe postopkov predlog zakona določa rok, v katerem mora naročnik sprejeti novo odločitev, in sicer 60 dni.

K 12., 13. in 14. členu:

S predlogom zakona se določa, da DKOM sestavljajo predsednik in šest članov, kar glede na sedanjo sestavo pomeni dva člana več. S predlogom zakona se tudi določajo splošni in posebni pogoji za imenovanje predsednika in članov DKOM. Predlog določa, da bo na mesto predsednika in člana DKOM lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje splošne in posebne pogoje, pri čemer se v okviru splošnih pogojev večinoma ohranja obstoječi sistem, s predlogom zakona se zviša le minimalna starost kot pogoj za imenovanje, prav tako se pogoj nekaznovanosti ustrezno uskladi z na novo opredeljenimi razlogi za razrešitev. Pri tem velja poudariti, da je med razlogi za razrešitev sicer tudi storjeno kaznivo dejanje z zlorabo funkcije, čeprav oseba v fazi kandidiranja funkcije še nima, obstaja pa možnost, da je pred kandidiranjem na to funkcijo opravljala neko drugo funkcijo. Posebej so opredeljeni posebni pogoji, ki so sicer po vsebini enaki obstoječim, le dolžina trajanja zahtevanih delovnih izkušenj se povečuje na devet let, kar je primerljivo tudi s pogoji, ki jih mora izpolnjevati kandidat za sodniško mesto višjega sodnika.

Za ustrezne delovne izkušnje na področju javnega naročanja po oceni predlagatelja ne gre šteti ali razumeti kot samoumevno vodstvene položaje ali vodilna mesta v določeni organizaciji, znotraj katere se sicer odvijajo tudi procesi, povezani z javnim naročanjem, ampak bi bilo primerno upoštevati dejanske izkušnje, ki jih oseba pridobi z aktivnim sodelovanjem v postopkih javnega naročanja, na primer osebe, ki jih naročniki imenujejo v strokovne komisije za oddajo javnega naročila ali ki kakorkoli drugače izvajajo postopke javnega naročanja ali v njih sodelujejo tako, da predlagajo celotno ali del vsebine razpisne dokumentacije, ocenjujejo

ponudbe, se udeležujejo strokovnih izpopolnjevanj s tega področja, pripravljajo ali sodelujejo pri pripravi zahtevkov za pravno varstvo, kontrolirajo pravilnost izvedenih postopkov javnega naročanja ipd.

Ohranja se dosedanja ureditev, po kateri Državni zbor Republike Slovenije razpiše prosto mesto. S predlogom zakona se ureja tudi prijava za razpis, ki jo morajo kandidati predložiti, in sicer poleg dokazil še življenjepis z opisom svoje strokovne dejavnosti in opisom izkušenj s področja javnega naročanja.

Predlagatelj se je po vzoru drugih ureditev, zlasti primerljivo s sodniki (Sodni svet) oziroma državnimi odvetniki, odločil za ustanovitev *sui generis* komisije za presojo ustreznosti kandidatov, ki bo sodelovala v postopku imenovanja predsednika in članov DKOM. Zaradi zagotavljanja izbire najustreznjšega kandidata je predvideno, da v postopku sodeluje organ, ki ne deluje znotraj institucije same niti znotraj Državnega zbora Republike Slovenije, ki sicer opravi imenovanje. Predlog zakona določa tudi, da imajo predsednik in člani komisije pravico do povrnitve potnih stroškov in sejnine.

Komisija s kandidati, ki izpolnjujejo splošne pogoje za imenovanje, opravi ustni razgovor, kar bo tudi podlaga za oceno komisije o njegovi primernosti. Na mnenje te komisije je pri glasovanju oziroma imenovanju vezan tudi Državni zbor Republike Slovenije.

Po oceni predlagatelja predlagane spremembe in dopolnitve ZPVPJN tudi bolj jasno kot veljavna ureditev ločijo med prenehanjem funkcije in razrešitvijo. Predsedniku in članu bo funkcija prenehala, če se ji odpove, če izgubi državljanstvo Republike Slovenije, če umre, če izgubi poslovno sposobnost ali zdravstveno zmožnost za opravljanje službe in po poteku obdobja, za katero je bil imenovan. S predlaganimi spremembami in dopolnitvami ZPVPJN so tudi natančno določeni roki nastopa razlogov za prenehanje, pri čemer velja omeniti, da je za razlog odpovedi funkciji določeno, da ta nastopi 60. dan po prispetju odpovedi v Državni zbor Republike Slovenije. Predlagatelj meni, da je šestdeset dni primeren čas za zagotovitev nemotenega dela organa (enako je npr. v Zakonu o sodniški službi). Poleg tega predlagatelj pojasnjuje, da v primeru smrti razlog za prenehanje funkcije nastopi z dnem, ko oseba umre, in ne šele z izdajo mrliškega lista.

Predlagane spremembe in dopolnitve ZPVPJN urejajo tudi razloge za razrešitev, in sicer se predsednika in člana DKOM razreši, če je obsojen za kaznivo dejanje, storjeno z zlorabo svoje funkcije, ali za drugo kaznivo dejanje na zaporno kazen. V navedenih primerih je razrešitev obligatorna. Fakultativno pa lahko pride do razrešitve, če ni več osebno primeren za opravljanje funkcije ali če se pozneje ugotovi, da v času imenovanja niso bili izpolnjeni pogoji za imenovanje. Ustrezno se urejata tudi vprašanje sodnega varstva v postopku razrešitve in prepoved ponovnega kandidiranja v primeru razrešitve.

K 15. členu:

S spremembo 78. člena ZPVPJN se kot prekršek po ZPVPJN izključijo dejanja po nekaterih točkah iz prvega odstavka 44. člena, ki se ponavljajo v ZJN-3 in ZPVPJN. Prekrški, ki se črtajo, so sicer identični, pri čemer so določbe v ZJN-3 bolj jasne.

K 16. členu:

Ta člen spreminja prehodno določbo 44. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 60/17), in sicer tako, da se

obvezna uporaba portala e-Revizija odloži za nadaljnje leto dni. V obdobju enega leta in treh mesecev med vzpostavitvijo in obvezno uporabo je uporaba portala e-Revizija dovoljena, če vlagatelj zahtevka revizijo vloži prek portala e-Revizija. Takšno rešitev predlagatelj ocenjuje kot ustrezno z vidika zagotavljanja primernega časa za ureditev delovanja, registracijo naročnikov in ustrezno izvedbo vseh testiranj v izogibitev težavam pri tako pomembnem institutu, kot je uveljavljanje pravnega varstva.

K 17. členu:

S tem členom se ureja prehodno obdobje glede mandata obstoječih članov in predsednika DKOM tako, da se s tem predlogom zakona ne posega v njihov že pridobljeni mandat. Določba pa ureja tudi obveznost Državnega zbora Republike Slovenije, da v predpisanem roku razpiše prosta mesta za preostala dva člana DKOM, ki še nista imenovana, glede na dejstvo, da se število članov DKOM s tem predlogom zakona povečuje za dva.

K 18. členu:

S tem členom se določa, da mora člane komisije za presojo ustreznosti kandidatov Sodni svet predlagati v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona, komisija pa mora biti imenovana v 60 dneh po uveljavitvi.

K 19. členu

Gre za prehodno določbo, ki določa višino takse za upravni spor po 39.a členu ZPVPJN do ustrezne ureditve višine takse v zakonu, ki ureja sodno takso. Taksa za predrevizijski oz. revizijski postopek v primeru odločitve o oddaji naročila namreč znaša 2 odstotka od cene najugodnejše dopustne ponudbe (z davkom na dodano vrednost), vendar ne manj kot 500 EUR in ne več kot 25.000 EUR. Glede na sedanjo veljavno takso za vložitev tožbe v upravnem sporu, ki znaša 148 EUR, je slednja glede na takso v predhodnem postopku pravnega varstva nesorazmerno nizka. Glede na dejstvo, da bo upravni spor dopusten pri naročilih večjih vrednosti (naročila male vrednosti so namreč izključena), gre tudi za finančno gledano spore velike vrednosti, zaradi česar je primerno določiti takso, ki temu ustreza, hkrati pa nima odvrtačilnega učinka, saj bi v nasprotnem primeru lahko upravni spor predstavljal neučinkovito pravno sredstvo.

K 20. členu

Člen ureja dokončanje predrevizijskih in revizijskih postopkov, začelih pred uveljavitvijo tega zakona.

K 21. členu

Zaradi zagotovitve ustrezne kadrovske in organizacijske usposobljenosti oziroma vzpostavitve stanja za prevzem dodatnih nalog na strani Upravnega sodišča predlog zakona v delu, ki se nanaša na uvedbo druge stopnje oz. upravni spor, predvideva zamik začetka uporabe, in sicer se bodo določbe novega 39.a člena ZPVPJN začela uporabljati 1. januarja 2021.

K 22. členu

Člen določa začetek veljavnosti zakona, in sicer 15. dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

6. člen (pravno varstvo javnega interesa)

(1) Pravno varstvo javnega interesa lahko uveljavljajo zagovorniki javnega interesa iz drugega odstavka tega člena pod pogoji, določenimi v tem členu, pri čemer se za namen tega zakona šteje, da gre za javni interes, če obstaja nevarnost za življenje in zdravje ljudi, javno varnost ali oškodovanje premoženja večje vrednosti.

(2) Zagovorniki javnega interesa, ki lahko uveljavljajo pravno varstvo v postopku oddaje javnega naročila, so:

- ministrstvo, pristojno za javna naročila,
- Računsko sodišče Republike Slovenije,
- organ, pristojen za varstvo konkurence, in
- organ, pristojen za preprečevanje korupcije.

(3) Zahteva za pravno varstvo javnega interesa v predrevizijskem in revizijskem postopku se lahko vloži v skladu s 25. členom tega zakona.

(4) Zahteva za pravno varstvo javnega interesa v sodnem postopku se lahko vloži v skladu z 42. členom tega zakona.

(5) Zagovornik javnega interesa lahko glede posameznega ravnanja naročnika, za katerega obstaja sum, da pomeni kršitev predpisov, ki urejajo javno naročanje, v kateri koli fazi postopka javnega naročanja ali izvedbe javnega naročila od naročnika zahteva pojasnila oziroma kopije posameznih dokumentov v zvezi z oddajo javnega naročila. Pri dajanju pojasnil in posredovanju kopij posameznih dokumentov v zvezi z oddajo javnega naročila zagovorniku javnega interesa naročnika ne zavezujejo pravila glede zaupnosti oziroma varstva podatkov iz zakona, ki ureja javno naročanje.

9. člen (načelo hitrosti in učinkovitosti)

Državna revizijska komisija, naročnik, vlagatelj, zagovornik javnega interesa, izbrani ponudnik in drugi udeleženci v postopku pravnega varstva si morajo prizadevati, da se ta postopek vodi hitro, vendar tako, da se pravilno ugotovi dejansko stanje glede vseh očitanih kršitev, ki bistveno vplivajo ali bi lahko bistveno vplivale na oddajo javnega naročila, ter izda zakonita odločitve.

12. člen (načelo javnosti)

Odločitve in dokumentacija v predrevizijskem, revizijskem in sodnem postopku, razen osebnih podatkov, delov, ki so tajni v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke, in delov, ki so označeni kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, so po sprejemu odločitve o zahtevku za revizijo, pritožbi ali tožbi za ugotovitev ničnosti pogodbe javne.

13.a člen (vročanje in portal eRevizija)

(1) Portal eRevizija je spletni informacijski portal Državne revizijske komisije, ki ga upravlja Javno podjetje Uradni list Republike Slovenije, d. o. o., in se uporablja za elektronsko izmenjavo informacij in dokumentov v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku ter za zagotavljanje informacij o poteku predrevizijskega, revizijskega in pritožbenega postopka na portalu javnih naročil.

(2) Vsakršno sporočanje, obveščanje, vročanje in izmenjava informacij in dokumentov med naročnikom, vlagateljem, Državno revizijsko komisijo, izbranim ponudnikom in zagovornikom javnega interesa, se izvede z objavo informacije ali dokumenta na portalu eRevizija, razen če je s tem zakonom določeno drugače. Informacije o poteku predrevizijskega, revizijskega in pritožbenega postopka se istočasno samodejno objavijo na portalu javnih naročil v dosjeju naročila, na katerega se nanaša postopek pravnega varstva.

(3) Pri sporočanju, obveščanju, vročanju, izmenjavi in objavi informacij in dokumentov na portalu eRevizija se zagotavlja varovanje njihove celovitosti in zaupnosti ter da:

- a) se lahko natančno določita datum in čas vložitve in objave informacije ali dokumenta ter oseba, ki je informacijo ali dokument vložila, v informacijo ali dokument vpogledala, prevzela ali se na drug način seznanila z informacijo ali dokumentom;
- b) pred vložitvijo nihče nima dostopa do informacij in podatkov, vnesenih na portal eRevizija;
- c) se lahko v posameznih fazah predrevizijskega, revizijskega in pritožbenega postopka dostop do vloženih informacij in dokumentov ali njihovega dela omogoči le osebam, ki morajo do njih dostopati, da lahko uveljavljajo pravico do pravnega varstva v skladu s tem zakonom ali da lahko opravljajo druga dejanja v skladu s tem zakonom;
- č) lahko le informacijski sistem oziroma pooblaščen oseba omogoči dostop do vloženih informacij in dokumentov, pri čemer se zagovornikom javnega interesa dostop do teh informacij in dokumentov zagotovi samodejno prek portala eRevizija;
- d) se lahko zaznajo kršitve prepovedi dostopa ali pogojev iz b), c) ali č) točke tega odstavka ali poskusi takšnih kršitev.

(4) Informacija ali dokument se šteje za vloženega na portal eRevizija z dnem, ko informacijski sistem samodejno potrdi prejem vložniku, razen če ta zakon določa drugače. Listine, ki se priložijo zahtevku za revizijo, njegovi dopolnitvi, izjasnitvi izbranega ponudnika, pritožbi ali odločitvi naročnika o zahtevku za revizijo, in drugo procesno gradivo se mora pretvoriti v elektronsko obliko. Če to ni mogoče, se listina vroči neposredno na naslovnikovem naslovu ali priporočeno po pošti, na portalu eRevizija pa mora pošiljatelj navesti, katere listine vroča neposredno na naslovnikov naslov ali priporočeno po pošti. Informacija ali dokument se šteje za vročenega z dnem objave na portalu eRevizija.

(5) Informacije in dokumenti, vloženi oziroma izmenjani prek portala eRevizija, se najmanj sedem let od pravnomočnosti odločitve o zahtevku za revizijo hranijo v zbirki podatkov o predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku, ki je sestavni del portala eRevizija. Na portalu eRevizija lahko vsak dostopa le do svojih informacij in dokumentov oziroma informacij in dokumentov, ki so bile objavljene na portalu eRevizija in do katerih mu je bilo dovoljeno dostopati glede na njegovo sodelovanje v postopku javnega naročanja, predrevizijskem, revizijskem ali pritožbenem postopku ter dana pooblastila.

(6) Če zaradi tehničnih težav portal eRevizija ne deluje, se roki, ki jih določa ta zakon in v tej fazi predrevizijskega, revizijskega ali pritožbenega postopka veljajo za prva prihodnja dejanja, podaljšajo za čas nedelovanja portala. O tem portal eRevizija samodejno obvesti osebe, ki sodelujejo ali imajo pravico sodelovati v tej oziroma naslednji fazi predrevizijskega, revizijskega ali pritožbenega postopka. Čas nedelovanja portala eRevizija se objavi tudi na tem portalu.

(7) Kadar je v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku nujna uporaba neelektronskih komunikacijskih sredstev, da se zaščitijo posebno občutljive informacije, ki so povezane z obrambnim ali varnostnim interesom in zahtevajo tako visoko raven zaščite, da je ni mogoče ustrezno zagotoviti na portalu eRevizija, se za izmenjavo informacij in dokumentov v

predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku ne uporablja portal eRevizija, temveč se informacije in dokumenti, vključno z zahtevkom za revizijo in pritožbo vročijo neposredno na naslovnikovem naslovu ali priporočeno po pošti. Razloge za nujno uporabo neelektronskih komunikacijskih sredstev naročnik opredeli v razpisni dokumentaciji ali dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljnjem besedilu: razpisna dokumentacija) ali lastni dokumentaciji o javnem naročilu, v pravnem pouku odločitve o oddaji javnega naročila pa navede, da se za izmenjavo informacij in dokumentov v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku ne uporablja portal eRevizija. V tem primeru se za vročitev odločitve naročnika o zavrženju zahtevka za revizijo in odločitve naročnika iz prvega odstavka 28. člena tega zakona uporablja zakon, ki ureja upravni postopek, v drugih primerih pa naročnik vročitev informacij in dokumentov opravi po pošti priporočeno s povratnico, Državna revizijska komisija uporablja za vročitev informacij in dokumentov v revizijskem in pritožbenem postopku zakon, ki ureja pravdni postopek, drugi udeleženci predrevizijskega, revizijskega in pritožbenega postopka pa vročitev informacij in dokumentov opravijo po pošti priporočeno s povratnico ali z neposredno dostavo naslovníku. Naročnik v primerih iz tega odstavka informacijo o sprejetju sklepa iz tretjega odstavka 17. člena, prve alineje drugega odstavka 19. člena, četrtega odstavka 19. člena in četrtega odstavka 20. člena ter o vložnem zahtevku za revizijo iz prvega odstavka 24. člena tega zakona v treh delovnih dneh posreduje vsem ponudnikom.

(8) Informacije in dokumenti, ki jih ministrstvo, pristojno za javna naročila, v skladu s 57. členom tega zakona potrebuje za ugotovitev dejanskega stanja v zvezi z domnevno kršitvijo in morebitno uvedbo postopka popravnega mehanizma, se vročijo neposredno na naslovnikovem naslovu ali priporočeno po pošti.

(9) Minister, pristojen za javna naročila, po predhodni uskladitvi z Državno revizijsko komisijo določi:

- način dostopanja do portala eRevizija,
- katere informacije o poteku predrevizijskega, revizijskega in pritožbenega postopka se objavijo na portalu javnih naročil in na kakšen način,
- način vpogledovanja, vlaganja, prenosa in prevzemanja informacij in dokumentov ter dajanja pooblastil za vpogled, vnos, prenos ali prevzem informacij in dokumentov,
- do katerih podatkov o poteku predrevizijskih, revizijskih in pritožbenih postopkih na portalu eRevizija lahko za potrebe letnega poročila iz 69. člena tega zakona dostopa Državna revizijska komisija, za potrebe analize stanja na področju javnega naročanja pa ministrstvo, pristojno za javna naročila, ter
- druga tehnična pravila glede uporabe portala eRevizija.

16. člen **(omejitev zahtevkov za revizijo)**

(1) Če je vlagatelj v postopku oddaje javnega naročila že vložil zahtevek za revizijo in je bilo o njem že odločeno ali ga je umaknil, vlagatelj v morebitnih pozneje vloženi zahtevkih v istem postopku oddaje javnega naročila ne more več navajati istih kršitev ali drugih kršitev iz te faze postopka oddaje javnega naročila, ki so mu bile ali bi mu morale biti znane že ob vložitvi prvega zahtevka, razen če naročnik ni upošteval odločitve Državne revizijske komisije ali če ponavlja isto kršitev.

(2) V predrevizijskem in revizijskem postopku se ne presojuje dejanja, ki se nanašajo na isti ali ponovljeni postopek oddaje javnega naročila in o katerih sta naročnik ali Državna revizijska komisija že pravnomočno odločila, da ne gre za kršitev.

(3) V predrevizijskem in revizijskem postopku se ne presojuje očitane kršitve, ki se nanašajo na vsebino objave, povabilo k oddaji ponudb ali razpisno dokumentacijo, če bi lahko vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek portala javnih naročil naročnika opozoril na očitano kršitev, pa te možnosti ni uporabil. Šteje se, da bi vlagatelj ali drug morebitni ponudnik prek portala javnih naročil lahko opozoril na očitano kršitev, če je bilo v postopku javnega naročanja na portalu javnih naročil objavljeno obvestilo o naročilu, na podlagi katerega ponudniki oddajo prijave ali ponudbe.

16.a člen (pogoj za uspeh zahtevka za revizijo)

Naročnik v predrevizijskem postopku, Državna revizijska komisija pa v revizijskem postopku, zahtevku za revizijo ugotovi, če pri presoji očitanih kršitev ugotovi, da je ravnanje naročnika kršitev, ki bistveno vpliva ali bi lahko bistveno vplivala na oddajo javnega naročila.

28. člen (odločanje naročnika o zahtevku za revizijo in roki za sprejem odločitve)

(1) Naročnik:

- zahtevek za revizijo zavrne kot neutemeljen, če ugotovi, da ob upoštevanju navedb v zahtevku ne bi sprejel drugačne odločitve v postopku oddaje javnega naročila ali da njegovo ravnanje v postopku oddaje javnega naročila bistveno ne vpliva ali bistveno ne more vplivati na oddajo javnega naročila;
- zahtevku za revizijo ugotovi, zaradi česar delno ali v celoti razveljavi postopek javnega naročanja ali odpravi kršitev.

(2) Pri odločanju mora naročnik opraviti vsa dejanja, ki so potrebna za ugotovitev določenega dejstva in presojo navedb v zahtevku za revizijo, zlasti tista, ki jih ni izvedel v postopku oddaje javnega naročila, pa bi jih moral, in upoštevati navedbe vlagatelja, zagovornika javnega interesa in izbranega ponudnika in se do njih opredeliti ter utemeljiti svoja stališča.

(3) Kadar se zahtevek za revizijo nanaša na vsebino objave, povabilo k oddaji ponudbe ali razpisno dokumentacijo, mora naročnik odločitev iz prvega odstavka tega člena sprejeti in jo posredovati vlagatelju v osmih delovnih dneh od prejema popolnega zahtevka za revizijo. Če se zahtevek za revizijo nanaša na odločitev o oddaji javnega naročila ali priznanju sposobnosti, mora naročnik odločitev iz prvega odstavka tega člena sprejeti v osmih delovnih dneh od poteka roka za izjasnitev izbranega ponudnika. Svojo odločitev o zahtevku za revizijo mora posredovati tudi izbranemu ponudniku, če je zahtevku za revizijo ugodil, pa tudi ponudnikom, ki so v postopku javnega naročanja oddali pravočasno ponudbo.

(4) Če vlagatelj v 20 delovnih dneh od dneva, ko je naročnik prejel njegov popolni zahtevek za revizijo, ne prejme odločitve naročnika iz prvega odstavka tega člena ali odločitve iz tretjega ali četrtega odstavka 26. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: molk naročnika), lahko začne revizijski postopek pred Državno revizijsko komisijo. V tem primeru mora najpozneje v 25 delovnih dneh od dneva, ko je naročnik prejel njegov popolni zahtevek za revizijo, pri naročniku vložiti predlog za začetek revizijskega postopka ter kopijo tega predloga posredovati tudi Državni revizijski komisiji in ministrstvu, pristojnemu za javna naročila. Vlagatelj se mora v predlogu sklicevati na molk naročnika v predrevizijskem postopku.

(5) Šteje se, da je predrevizijski postopek končan, ko naročnik sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena, drugega odstavka 18. člena, tretjega ali četrtega odstavka 26. člena tega zakona. V primeru molka naročnika se šteje, da je predrevizijski postopek končan, ko poteče rok iz drugega stavka prejšnjega odstavka.

(6) Odločitev naročnika iz druge alineje prvega odstavka tega člena je pravomočna.

35. člen (ustna obravnava)

(1) Državna revizijska komisija lahko na pobudo vlagatelja ali naročnika ali na lastno pobudo izvede ustno obravnavo z namenom pridobitve natančnejših pojasnil o dejanskih okoliščinah, od katerih je odvisna odločitev v revizijskem postopku. Če Državna revizijska komisija presodi, da je dejansko stanje mogoče pravilno in popolno ugotoviti na podlagi dokumentacije iz postopka javnega naročanja, predrevizijskega postopka ali revizijskega postopka, pobudo vlagatelja ali naročnika zavrne.

(2) Na ustno obravnavo so povabljeni naročnik, vlagatelj in izbrani ponudnik, lahko pa tudi neodvisni strokovnjaki in izvedenci. Povabljenim na ustno obravnavo je treba zagotoviti dovolj časa, da se lahko pripravijo na obravnavo in se je pravočasno ter brez izrednih stroškov udeležijo, zaradi česar se ustna obravnava praviloma skliče najmanj tri delovne dni po vročitvi vabila. Če je za obravnavanje na ustni obravnavi potrebno, da povabljeni poznajo dokumente, skice ali druge predmete, jim jih je treba dati na vpogled hkrati s sklicem obravnave ali v vabilu na obravnavo navesti, kdaj in kje si jih lahko ogledajo. Udeleženci ustne obravnave se lahko izrečejo o dejanskem stanju in dokazih. Naročnik in vlagatelj na ustni obravnavi ne smeta navajati novih dejstev in dokazov, razen če dokažeta, da jih objektivno ni bilo mogoče ugotoviti pred obravnavo.

(3) Ustna obravnava se opravi na sedežu Državne revizijske komisije in ni javna. O njej se vodi zapisnik.

(4) Predsednik senata, ki vodi revizijski postopek, mora na začetku ustne obravnave ugotoviti, kdo od povabljenih je navzoč, glede odsotnih pa se prepričati, ali so jim bila vabila pravilno vročena. Če brez opravičenega razloga na ustno obravnavo ne pride kateri od povabljenih, čeprav je bil ustrezno povabljen, opravi senat obravnavo brez njega.

(5) Predsednik senata, ki vodi revizijski postopek, mora ukreniti vse potrebno, da se ustna obravnava opravi brez zavlačevanja in, če je mogoče, brez prekinitve in preložitve. Če predmeta ni mogoče obravnavati na enem naroku, jo predsednik senata prekine. Za nadaljevanje ukrene vse, kar je predpisano za sklic ustne obravnave, navzočim pa ustno sporoči ukrepe ter kdaj in kje se bo obravnava nadaljevala.

37.a člen (prednostno odločanje v revizijskem postopku)

O zahtevkih za revizijo, s katerimi se očitajo kršitve v postopku oddaje javnega naročila, ki se sofinancira iz evropskih sredstev, odloča Državna revizijska komisija prednostno.

39. člen (odločitev Državne revizijske komisije o zahtevku za revizijo)

(1) Državna revizijska komisija:

- zahtevek za revizijo zavrne kot neutemeljen, če ugotovi, da ob upoštevanju navedb v zahtevku za revizijo naročnik ne bi sprejel drugačne odločitve ali da naročnikovo ravnanje v postopku oddaje javnega naročila bistveno ne vpliva ali bistveno ne more vplivati na oddajo javnega naročila;
- zahtevku za revizijo ugodi, zaradi česar delno ali v celoti razveljavi postopek javnega naročanja ali naročniku naloži odpravo kršitve;
- ugotovi utemeljenost zahtevka za revizijo, kadar v revizijskem postopku ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti.

(2) Državna revizijska komisija ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena v celoti razveljavi postopek oddaje javnega naročila, če pogodba še ni sklenjena in:

1. če naročnik, čeprav niso izpolnjeni pogoji, izvede:
 - konkurenčni dialog ali konkurenčni postopek s pogajanjem zaradi predhodno neuspešnega postopka oddaje javnega naročila in v njem ne objavi obvestila o naročilu ali
 - postopek s pogajanjem brez predhodne objave;
2. če naročnik ne objavi obvestila o naročilu, čeprav ga k temu zavezuje zakon, ki ureja javno naročanje;
3. v primeru drugih hujših kršitev zakona, ki ureja javno naročanje, ali tega zakona.

(3) Državna revizijska komisija mora pri odločanju upoštevati navedbe vlagatelja, zagovornika javnega interesa, naročnika in izbranega ponudnika ter se upošteva prejšnji člen do njih opredeliti. V odločitvi mora navesti razloge zanjo in naročniku dati napotke za pravilno izvedbo postopka v delu, ki je bil razveljavljen.

(4) Odločitev Državne revizijske komisije je pravnomočna.

61. člen (imenovanje in razrešitev predsednika in članov)

(1) Državna revizijska komisija ima predsednika ali predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik) in štiri člane ali članice (v nadaljnjem besedilu: član). Mandat predsednika in članov je osem let in so lahko ponovno imenovani. V primeru predčasne razrešitve se novi predsednik ali član imenuje za osemletni mandat.

(2) Predsednik in člani imajo status državnega funkcionarja.

(3) Predsednika in člane imenuje in razrešuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog svoje komisije, pristojne za mandate in volitve. Pristojna komisija objavi razpis za možne kandidate za predsednika in člane ter preveri ali prijavljeni kandidati izpolnjujejo pogoje za imenovanje. Pristojna komisija objavi javni razpis najmanj šest mesecev pred potekom mandata ali najkasneje v 15 dneh po predčasni razrešitvi.

(4) Pogoji, ki jih mora izpolnjevati predsednik ali član, so:

- državljanstvo Republike Slovenije in aktivno obvladanje slovenskega jezika;
- poslovna sposobnost in splošna zdravstvena zmožnost;
- dopolnjena starost 30 let;
- osebnostna primernost za opravljanje funkcije;
- v zadnjih treh letih pred objavo razpisa ni bil član organa politične stranke.

Predsednik in dva člana morajo imeti izobrazbo pravne smeri, pridobljeno po programu druge stopnje ali izobrazbo, ki ustreza pravni izobrazbi, pridobljeni po študijskem programu druge stopnje, ostala člana pa izobrazbo druge smeri, pridobljeno po programu druge stopnje ali izobrazbo, ki ustreza izobrazbi, pridobljeni po študijskem programu druge stopnje.

(5) Za opravljanje funkcije predsednika in člana ni osebno primerna oseba:

- za katero se na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali vedenja utemeljeno sklepa, da funkcije ne bo opravljala strokovno, pošteno ali vestno ali da ne bo varovala ugleda Državne revizijske komisije, nepristranskosti in neodvisnosti odločanja, ali
- ki je bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje, zaradi katerega je podan razlog za razrešitev v skladu s sedmim odstavkom tega člena, ali
- ki je storila prekršek po tem zakonu ali po zakonu, ki ureja javno naročanje, o čemer je prekrškovni organ ali sodišče izdalo pravnomočno odločitev.

(6) Predsednik in člani morajo imeti vsaj šest let delovnih izkušenj na področju javnih naročil. Predsednik mora izpolnjevati še dodatni pogoj, da je opravil pravniški državni izpit.

(7) Predsednik in član je lahko predčasno razrešen, če:

- Državnemu zboru Republike Slovenije predloži izjavo, da odstopa,
- je pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja na zaporno kazen,
- je pravnomočno obsojen na neprostostno kazen zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo, pravni promet ali uradno dolžnost in javna pooblastila, trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje svoje funkcije,
- ne ravna v skladu z zakonom in ustavo ali
- je pravnomočno obsojen za prekršek po tem zakonu ali po zakonu, ki ureja javno naročanje.

61.a člen (nastop funkcije predsednika in članov)

(1) Novo imenovani predsednik in član Državne revizijske komisije nastopi funkcijo najpozneje tri mesece po imenovanju.

(2) Če dosedanjemu predsedniku ali članu Državne revizijske komisije mandatna doba še ni potekla, novo imenovani predsednik ali član Državne revizijske komisije ne glede na prejšnji odstavek nastopi funkcijo dan po izteku mandatne dobe dosedanjemu predsedniku ali članu Državne revizijske komisije.

(3) Če je dosedanjemu predsedniku ali članu Državne revizijske komisije mandatna doba že potekla, novi predsednik ali član Državne revizijske komisije pa še ni imenovan, dosedanji predsednik ali član Državne revizijske komisije opravlja funkcijo do imenovanja novega predsednika ali člana Državne revizijske komisije.

78. člen (prekrški)

(1) Z globo od 5.000 do 25.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki ne presegajo 8.800.000 eurov, ali pravna oseba, ki v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ni srednja ali velika gospodarska družba, če kot naročnik:

1. kljub vloženemu zahtevku za revizijo sklene pogodbo z izbranim ponudnikom, čeprav zakon tega ne dovoljuje (prvi odstavek 17. člena);
1. ne odstopi ali pravočasno ne odstopi predloga za zadržanje postopka oddaje javnega naročila (drugi odstavek 19. člena);
2. vlagatelju ne posreduje predloga, s katerim Državni revizijski komisiji predlaga, da vloženi zahtevek ne zadrži sklenitve pogodbe ali da se postopek oddaje javnega naročila ustavi ali da se v postopku oddaje javnega naročila zavrnejo vse ponudbe ali da se začne nov postopek javnega naročanja za isti predmet (drugi odstavek 20. člena);
3. ne sprejme odločitve o zahtevku za revizijo v roku, kot ga določa ta zakon (tretji in četrti odstavek 26. člena ter prvi odstavek 28. člena);
4. zahtevka za revizijo ne posreduje izbranemu ponudniku, kadar to nalaga zakon (prvi odstavek 27. člena);
5. Državni revizijski komisiji ne posreduje ali v roku ne posreduje zahtevka za revizijo ali vse dokumentacije o postopku oddaje javnega naročila ali o predrevizijskem postopku ali pritožbi (prvi, drugi in tretji odstavek 29. člena ter prvi odstavek 53. člena);
6. Državni revizijski komisiji na njen poziv v roku ne predloži odzivnega poročila (četrti odstavek 41. člena);
7. stori kršitev, zaradi katere je na podlagi prvega ali drugega odstavka 44. člena tega zakona pogodba ali posamezno naročilo neveljavno ali bi moralo biti neveljavno;
8. ministrstvu, pristojnemu za javna naročila, v roku ne odstopi dokumentacije o postopku oddaje javnega naročanja ali ne predloži mnenja o domnevnih kršitvah prava Evropske unije (drugi odstavek 57. člena);
9. ne upošteva ali izvrši odločitve Državne revizijske komisije ali če ravna v nasprotju z njeno odločitvijo (prvi odstavek 60. člena).

(2) Z globo od 10.000 do 50.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki v zadnjih dveh zaporednih poslovnih letih na bilančni presečni dan bilance stanja izkazuje prihodke, ki dosegajo ali presegajo 8.800.000 eurov, ali pravna oseba, ki je po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba.

(3) Z globo od 2.000 do 7.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 300 do 1.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe iz prvega odstavka tega člena, z globo od 700 do 2.000 eurov se za prekršek iz drugega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe iz drugega odstavka tega člena ali odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti ter z globo od 200 do 500 eurov odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja – ZPVPJN-B (Uradni list RS, št. 60/17)

44. člen
(portal eRevizija)

(1) Javno podjetje Uradni list Republike Slovenije, d.o.o., vzpostavi portal eRevizija do 30. septembra 2019.

(2) Portal eRevizija se začne uporabljati devetdeseti dan po njegovi vzpostavitvi, razen če se je predrevizijski, revizijski ali pritožbeni postopek začel pred tem dnevom.

(3) Od vzpostavitve portala eRevizija do začetka njegove uporabe se informacije in dokumenti v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku izmenjujejo prek portala eRevizija, če vlagatelj v predrevizijskem postopku zahtevek za revizijo vloži prek tega portala.

(4) Če zahtevek za revizijo v predrevizijskem postopku ni bil vložen prek portala eRevizija, se do začetka uporabe tega portala informacije in dokumenti, vključno s procesnim gradivom, v predrevizijskem, revizijskem ali pritožbenem postopku, vložijo pisno neposredno pri naslovniku ali po pošti priporočeno s povratnico. Lahko se vložijo tudi elektronsko, če ima naslovník na voljo informacijski sistem za sprejem elektronskih vlog, v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje in elektronski podpis. V tem primeru mora biti informacija ali dokument podpisan z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se do začetka uporabe portala eRevizija za vročitev odločitve naročnika o zavrženju zahtevka za revizijo in odločitve naročnika iz prvega odstavka 28. člena zakona uporablja zakon, ki ureja upravni postopek, za vročitev informacij in dokumentov Državne revizijske komisije pa se uporablja zakon, ki ureja pravdni postopek.

(6) Če zahtevek za revizijo v predrevizijskem postopku ni bil vložen prek portala eRevizija, do začetka uporabe portala eRevizija naročnik informacijo o sprejetju sklepa iz tretjega odstavka 17. člena, četrtega odstavka 19. člena in četrtega odstavka 20. člena ter o vloženem zahtevku za revizijo iz prvega odstavka 24. člena zakona v skladu s četrtem odstavkom tega člena v treh delovnih dneh posreduje vsem ponudnikom.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU /